

هو الله

تعالیٰ شانه العزیز العالی

کتاب مستطاب
هذا

3888

بکامل النعیر ابن سیرین رضوان الله علیه

حسب الفرائض عالیجاه

محدث همراه آقا میرزا محمد ملک الکتاب

زید
۱۵۱۵

عزه العالی

در بندر محمود محمدی زید و طبع آه استه و پیر استه

کروید

3888

هذه
الرسالة الشريفة
المسماة بكامل التفسير للعلم العابد
الكامل الفاضل علي ابن
محمد ابن سينا
رحمه الله

هو الله تعالى
بسم الله الرحمن الرحيم

استأين وپرستش محض احديت لميزان صدقيت لا ابرال غر اسنمه وبل ذكره
که از کمال احسان نهال موجودات را در باغ وجود شمر و بار آور نمود و از فرط
عاطفت ریا حین ممکنات را در راغ هستی ریان و محض فرمود گرمی که از عین
مکرمت بهار وجود انسانی را بحدین هزار گلها می فصلان کمالات صورتی معنوی
زبان و زبنت بخشید و چندان هزاران را در فطر ترا از انشا رلواح حکمت در روضه
غنیة شفا و ظفر کرد و انید و با هوار شسته سگتر و بنی آدم را بقوس صعود و لقد
کرمتنا بنی آدم ربنا و افاضنا و افاضش موجود و با ضدا و محتاج و لا حدش بود
و جسم ن و جعلنا لکم سبابا و جعلنا الليل لباسا و جعلنا
النهار معاشا مشرو و منقرش فرمود و سبحانه تعالی و زوا و هر تجبات
و در اهر صولات بر خاضه موجودات و خلاصه کائنات صدر نشین صفه کنت
شیئا و آدم بنی الماء و الطین و نازنین چپا رایش تا ارسلک الایم

آفتاب مكنات ثمره الافلاك خاتم الانبياء و سيد الاصفياء ابو الفاسم
محمد مصطفی صلوات الله عليه و بر اربع مقدسه و جاد مطهره اهل بيت الطهاره را
او كه راه نمايان عالم ملكوت و مقدايمان بر صفا لك حرو تنه آيه مباركه نظير
بر خصمت آنها كواه و آيه مباركه فَاَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
بر و حو با طاعت آنان عین مدعاست نسبتا بر جان مطهر و مكرم بكرم انا
مَدَنِيَّةُ الْعِلْمِ وَعَلَيْكَ يَا أَيُّهَا وَ شَرَفٌ بِشَرِيفٍ أَنْتَ مَنِّي عَمِيرٌ لَزْهَرٍ بَدَنٍ مِنْ دُونِ
شاهسوار عهده لاقى سرفراز هنر انما جوهر ربوبيت و گوهر عبوديت و الى الله
الله يد الله الغالب منظر العجايب و منظر الغرائب على ابن ابي طالب سلام الله عليه
هزار آفرين از جهان آفرين بر اولاد و اخاداد و جمعین اما بعد محمدرابن ادريس
و مقترابن اطلاق رابا اقدام اوليا و الفسیر بختی رجائي علی ابن محمد ابن
سیرین بصر الله بصیرت نفسه و جعل یده من فضله التعمیم خیرین امه كودك که دشن
تعبیر از علومات لطیفه شریفه است و تعلیم و تعلش همواره بر رباب نشین و صفا
بنش و احب لازم است و بعضی از اصحاب التماس مباهلت نمودند
كه تعبیر نامه مشوب بر حرم منصور میر و محمد ابن سیرین رضوان الله علیه را كه
حضرت ابرهیم و صحیفه حضرت یوسف ترجمه شده است زبان فارسی
ترجمه نمایم امدا با کمال دقت و نهایت اهتمام این رساله شریفه را نگاشتم
و آنچه مقصود بود و غالب دیده می شود معترض شدم كه تعبیر روای می صادق اركا
و نه و نیکو از غیر نیکو اختیار داده شود و بگام التعمیرش موسوم نمودم امید
انشاء الله تعالی خداوندان انش و صاحبان تینش همه روزه شرف
مطالعه شرفش فرمایند و بانی و ساعی را بدعاى خیر داده شاد فرمایند بلكه
از احادیث معتبره معلوم میشود تمام وضع خوابیدن چهار قسم است اول بر پشت
و ان خواب انبیا است بجهت نزول حی و دم بر طرف راست است و ان خواب
مومنین است و سوم بر طرف چپ است و ان خواب حکما است چهارم خواب

حق و بعضی گفته اند خواب برگزیده است اول بشارت خدا از برای مؤمن دوم
 سزا شدن شیطان مردم را سیم خوابهای برپا شدن مروست که از حضرت
 پیر برسدند چه سبب دارد که مؤمن گاهی خواب می بیند و چنان میشود و گاهی از
 بشارت پیر نمی شود فرمودند چون مؤمن بخواب میرود روح او با آسمان میرود پس آنچه
 آنجا مشاهده می کند حقیقی است و از آن ظاهر می شود و آنچه در زمین و هوا
 حلقه می کند خواب برپا می آید است راوی عرض نمود که آیا روح با آسمان میرود و
 آن پس باقی نمی ماند آنحضرت فرمودند اگر چنین شود خواهد مرد بلکه مثل آفتاب
 در آسمان است و روشن و شمع او در زمین است همچنان روح مؤمن در بدن است
 بر روی از او با آسمان هر گز نمیکنند و مشاهده می نماید بدانکه در صحت خواب شرایط
 مایه و ادوات شمار است چون شرایط آن جمع گردد البته خواب صحیح و واقع
 و آید چنانکه تاویل خواب از معجزات حضرت است و قوله تعالی و كذلك
 نكشنا اليوسف في الارض و لنعلمه من تاويل الاحاديث الكه
 نسبا عليهم السلام در خواب مأمور می شدند و بدان عمل میکردند چنانکه کلام است
 و حال حضرت ابراهیم خرمندید اِحْتَارَ فِي الْمَنَامِ اِذْ يَحْكُمُ تَاوِيلُهَا
 قَدْ صَدَقَتِ الرُّقْيَا اِنَّا كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْحَسَنِينَ و در باره فاطمه
 الانبياء فرموده لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رِسْوَلَهُ الرُّقْيَا بِالْحَقِّ اِنِّي اَخْرَاجُ
 و مفسرین در تفسیر آیه انهم البشرى فی الحیوة الدنیا گفته اند مراد از کلمه بشری
 خواب مؤمنان است و الاضا از حضرت رسول مروست که دیدن خواب مؤمن
 مؤمن بخیر است از چهل جزو و ستمری و مبرران گفته اند که خواب از دو بیرون
 نیست یا مؤمن موحداست یا کافر متحد و آن بشارت زده و صحت اول خواب
 انما و اوصای ایشان که خوابان نیزند و حی سعادتی است دوم خواب
 اولیا و همفایان و آن تالی خواب و صفا است سیم خواب دشمنان عادل است
 چهارم خواب فضا است پنجم خواب نعم است ششم خواب علم است

هشتم خواب ارادگان است هشتم خواب بندگانست نهم خواب مردانست دهم
 خواب زنان است یازدهم خواب مستوران است و آودهم خواب فاسقان است
 سیزدهم خواب توانگران است چهاردهم خواب مجتاهانست پانزدهم خواب
 کودکان بالغ است شانزدهم خواب کودکان بالغ است خواب کودکان بالغ
 ضعیف ترین خوابهاست و خواب مسلمانان قوی تر است از خواب کافران
 و خواب دانیان مؤثرتر است از خواب جاهلان و خواب مستوران خواب راست
 از خواب فاسقان و خواب مردان بهتر از خواب زنان اکنون تفسیر آن قدری
 بطریق حروف پنجگانه کنیم حرف لآل آسمان و انبیاء گوید که اگر
 بخواب خود را در آسمان مشاهده کند اگر آسمان اول باشد اصل آن نزدیک
 باشد و اگر در آسمان دوم بید و لیل علم و حکمت باشد و اگر در آسمان سیم خود را
 بید و لیل عز و اقبال و نبوتی باشد و اگر در آسمان چهارم بید و لیل کند که با سلطان
 دولت و مقربان آن شود و اگر در آسمان پنجم باشد و لیل خوف و ترس کند
 و اگر در آسمان ششم مشاهده کند و لیل بخت و دولت باشد و اگر در آسمان
 هفتم بید و لیل دولت باشد و اگر در خواب بید که رنگ آسمان سبز بود و لیل
 کند که در آن بلد خیر و صلاح و امنی باشد و اگر سفید بود در آنجا رخت و خدمت
 شود و اگر سیاه بود در آنجا مارتع و غلا شود آفتاب و انبیاء گوید که
 آفتاب در خواب تا شاه باشد و لیل کند بر رزگی و غلبه و حضرت صادق فرمود
 که آفتاب در خواب بر پشت و صفا شد غلبه و بادشاه و عالم و عادل و زین
 و در روزن و در زن چار مغربی گوید که آفتاب در خواب بدروما و دریا شد
 و ستارگان بدان خواهبران باشند و مرغوم این سیرین گوید که آفتاب
 در خواب سلطان باشد و در روزن و زهره زن عطار و در سیر و مرغ پهلوان و سیر
 نازن و زحل صبا و عذاب و ساربتارگان خدم و حشم باشند آفتاب
 این سیرین گوید که آفتاب در خواب از غدا باشد و حضرت صادق فرموده

که نیر آن بر خند و جاشد زن خادم و اقوام و دین و صلاح و عمر دار و مال نعمت خیر
 و برکت و نیرات از جهه زنان آب دیدن آب صاف لیل خیر و خوبی بود و معبران
 در آب رفتن را برنج و حبس و تفسیر نموده اند یقین قوت کار و شوار و ندی کردن زکار را
 و عمل جهت هاکم شرع آب گرم خوردن در خواب لیل برنج و بیماری کشد و اگر آب
 بگذرد و نثره بید و لیل خوف و برنج و ترس و سختی باشد آتش دانیال ۴
 فرماید که اگر کسی آتشی یاد و دشواره کند لیل نماید که مقرب سلطان شود و کار بسته
 او گشاده گردد و اگر بید کسی او را در آتش افکند و سوختن لیل کند که با دشا
 ولایت بر او ستیم کند و لیکن دو پنجایت باید که اگر بید که شد آتش در دست داشت
 از باد نثار خیر و منفعت بی سد و اگر آتش افروخته بید با دشا بسمک باشد و اگر
 مشا بید کند آتش میرسد و لیل کند که سلطان عالم را خدمت نماید و اگر مشا بید
 باشد سختی نمیزد و اگر آتش زن بید زن باشد حضرت صادق فرموده که دیدن آتش
 در خواب برکت و نعمت و بید شدن و کارزار و فساد و شغب و خصومت و
 سخنان زشت منع از مکارم و ختم از بادشا و عفو و تفاق و نیراهی و علم و حکمت
 و ابداری و نصیب ترس و سوختن یا دشا و طاعت و نیر کام و آله و دوا و نصیب
 و امنی و مال حرام و دزدی و منفعت اسباب دانیال گوید که اگر کسی مشا بید کند
 در شب یا غله برد و آرد و میکرد لیل کند که از صاحب اسباب خیر و منفعت بید و حضرت
 صادق فرموده که اسباب دیدن برنج و حبس و دشواره و ترس و تو اندر و خواب
 و مردن بجای این سیرین گوید دیدن اسباب جنت و خصومت باشد ابادانی
 این سیرین گوید که اگر کسی بید جای خرابی را اباد کرد مثل خانه و مسجد و مدرسه و بها
 آنها و لیل کند که فایده دنیوی بید حضرت صادق فرموده که دیدن بادانی بر
 چهار وجه است صلاح دنیوی و خیر و منفعت و کاردانی و کاشی کار را آورد
 در خواب مال و نعمت حاصل باشد که برنج بدست آید مغزی گوید که اگر کسی بید آورد
 میفرشد لیل کند که دین خود را بدنیای فروشد و بدین سیرین گوید که اگر

فضول باشد و ابراهیم کرمانی گوید که مردی باشد که میان دوستان خویشان کرد و حضرت
 صادق فرموده که دیدن او بزرگوار و عطا شد مرد مصلح و زن فضول و خاد و فضول
 و منفعت اندک استانه کرمانی گوید که استانه بالا که غذای خانه بود و استانه
 زیر که بانو باشد آتش زن این سیرین گوید که اگر آتش زن و سنگ آتش مرد و ابراهیم
 بنیز مردمان را مشرف در کارها بود آتش که این سیرین گوید که جنت و خصومت
 باشد و محل خطر و ترس بود و جای اجتماع کناهکاران باشد استانه این سیرین
 گوید که استنی مال و نمیت دنیا بود و اگر زن بنیز که استن شده هر چند شکم بزرگتر بنیز
 مال دنیا و را بیشتر باشد آیه حضرت صادق فرموده آیه بدترین بدن پنج وجه
 باشد آتش زیاد شود و زن اید و سیری او را بدید و آتش او کرد و وار حوف
 این شود آیکینه معبران گفته اند آیکینه در خواب کسی باشد که کارهای زمان کند
 و همواره با زمان اختلاط نماید و حضرت صادق فرموده که خوردن آن برنج وجه باشد
 بیماری و خصومت حاجت بدن نام سازکاری اهل خیال آروغ کرمانی گوید
 کم صرمی باشد و در هر حال خیر در آن نباشد آغوش کرمانی گوید که اگر کسی معنی
 معنی را در آغوش گرفت اگر او مصلح و مستور باشد خرد و نانی بنیز و اگر فاسق و فاجر
 بود منفعتی و نیوی باید است این سیرین گوید که آشتی کردن دلیل درازی عمر
 بود و حضرت صادق فرماید که آشتی در خواب بته وجه باشد درازی عمر و قوت
 و بیداری و سیرت و عفا و حمیده او از این سیرین گوید که چون او از مرد بنیز باشد
 در میان مردمان بزرگی باشد و از برای آن میباشد استانه این سیرین گوید که جاه
 و کثرت باشد و حضرت صادق فرماید که دیدن آن برنش وجه بود زن و نسرو جاه
 و فرمانروائی دیار و اتنازه کار و نسق باشد آهو کرمانی گوید که اگر بنیز آهو گرفت
 کنیزک خوب صورت و راجل شود و اگر بنیز که آهو را بوقت شکار افتد غنیمت
 باشد حضرت صادق فرموده که آهو در خواب دیدن بر چهار وجه باشد زن کنیزک
 و فرزند و منفعت از زمان آبنوس این سیرین گوید مردی باشد بخت کار و نواگر

ایامی و از وی خبری بکس نرسد که مانی کو بد زنی باشد و حضرت صادق فرمود که بد
 آئینش بخواب آید و باشد بد نصفت که یاد کرده شد آنگاه که حضرت صادق
 فرموده که خبر بد و سخنهای زشت کار دشوار بود و نیز عیارت کردن پاکست بدتر
 باشد از این مناجات و نیوی باشد و حضرت صادق فرموده که هر جزا از سوزن نمید
 و سنج و سندان این همه منفعت و ولایت و توانائی و فقر بود اگر کسی این سنج
 گوید که در دست الگوی سرخ و سیاه در موسم خود بدین الی خواسته باشد و الگوی
 زرد بیماری باشد آب و ستان حضرت صادق فرماید برنج و جبه باشد خادم
 خازن و دینی اندک و مادر و فرزندان ابرها و انبال گوید که ابرها برشش نوع است
 ابر سیاه و سفید و سرخ و زرد و مار زده و نه مار زده و هر یک را قصیر علیها است حضرت
 صادق فرموده که دیدن ابرها بر نه وجه باشد علم و حکمت و ریاست و پادشاهی
 و رحمت و تقوی و خدای قضا و بلا و فتنه ابرها زده سفید علم و حکمت بود و ابر
 نه زده سفید علم و منفعت بود و ابر زرد برنج و نه زده سفید کشتی کشته اند زن خواهد بود
 سرخ خجسته بلا بود اگر و زینت بود و نقصان از ابر و بدامی و فساد باشد و اگر
 بلند ابرش سفید شده ضرر مالی یا ورسد آبلیم و انبال فرماید زن در و عکس
 و بی شرم و فریب آید و دست زده و بخانا و نومد از نیکی و مرد آمو زده بر شرف
 و ذلر کشنده بود بهای بود که مانی گوید اگر بید آبلیم منطع او شد بهیوی نفس
 بختا کرد و آبلیم یعنی غرور ایل اگر بید چنانکه صورت او ستان سیرین
 گوید مکر و و ناخوشی و بیماری باشد هر حال بدین خوب نیست مگر آنکه او را
 شاد بید که دلیل درازی عمر کند اگر این سیرین گوید که اگر بید مکره درخت را
 برید او صحبت مردی که غفلت باین دارد و مفارقت کند و از ده نماید این سیرین کشته
 می شود زن باشد حضرت صادق فرماید که مکره وجه باشد منفعت و فدی مکره
 و مناجات خانه از شش این سیرین گوید که اگر بید جابه و زنیان یا زمین یا چیز دیگر
 بارش بچو و سفر کند و در خوردن شعر منفعت بیند از ازار زن باشد و اگر بید از ازار

بند در میان رخ اهدا کنیز فرد از حال کشتن و انبال گوید اگر فند که ستمبری شد
 چنانکه خلق را بخدا میخواند اقل محنت و بلا مبتلا گردد و بعد از نظر ما بد جا رفتنی گوید که اگر
 از حال صلاح نفسا و عین بدی بخشی باشد و اگر نکلف مشاهد کند سعادت و اقبال
 است و انبال گوید که است از عیبت و عزت و دولت باشد و حضرت صادق
 فرموده که دیدن است و چه باشد عزت و فرمانروائی و مرتبت و خیر و برکت و
 و اگر بیند را سب و نوزینه سوار است زن بیوی با او فدا کند و است سمند
 بیماری اندک باشد استر این سیرین گوید مرد بدی خوبی بود و حضرت صادق
 فرموده که دیدن است بر پنج وجه باشد شرف و زندگانی در از و نظر ما حق بر مرد
 و مراد حق و آرایش استر ماده زنی نهادن بود و استر کرده دار منفعت ما حق
 و مراد بود استر که مانی گوید که غم و اندوه و اضطراب محاب
 سلطان باشد و اگر عین اضطراب داشت با خریدار محاب سلطان شود و محاب
 جاه و منزلت گردد استعلاج این سیرین گوید که غم و اندوه بود و اگر عین با گوشت
 بخت با مار و عن میخورد بقدر یکم خورد و خیر و منفعت عین استخوان بر چهار
 باشد فرزند و قیام خانه و مال و برادران و یاران و شریکان استخار این
 گوید که استخار کردن خداوند او مال و فرزند از رانی کند و حضرت صادق فرمود
 بر چهار وجه است مال و فرزند و توبه کردن و آمرزش و استن از بار بختالی
 حضرت صادق فرماید بر چهار وجه باشد بادشاه عجم و امیر و مرد مومن و سیر
 و فتنه و جنگ و آمادائی و وزن حج و نعمت و فراوان مال و منصب و جاه و استرخ
 دلیل بر مرد عیبت استر عجمی دلیل بر مرد عجم کند و استر مانی خداوند تدبیر و ولایت
 و راست کنند کار با باشد این سیرین اگر عین استر محمول سوار شود و مرد و نوز
 سفر کند و اگر عین سوار شده بخوان میگرد در کار با عین متفکر شود و اگر از شتر
 شود دلیل است بیماری تا زود شفا باشد استر آفیل این سیرین گوید دلیل خیر و نعمت
 و بشارت بزرگوار می جاه و منزلت باشد استر عجم این سیرین گوید مرد

بیایانی باشد و شتر مرغ مادون بیایانی باشد و بعضی گویند کثیرت بیایانی باشد شتر مرغ
 این سیرین غم داند و بود ایشان این سیرین گوید که غم داند و باشد ایشان
 حضرت صادق علیه السلام فرماید نه و چه باشد شادی داند و غم باشد ایشان گویند که غم باشد
 اکنون بر غم داند و داند نه و زنج و مصیبت دالت کند اما هم این سیرین گوید
 که اگر بید بروی امامت میکنند بر آن قوم جهتری کند حضرت صادق علیه السلام فرماید امامت
 کردن بر شش وجه باشد فرمایند بیایانی و پادشاهی بدل و زیادتی علو مرتبه و تفضل
 کردن در کار و منفعت و اینی بر دشمنان و اگر بید بر کرده زنان امامت میکنند صغیرا
 حکومت کند اما این اگر کسی بید جبرئیل اما این بوی عطا داد از پادشاه جاه و نزلت
 باید در هر حال جبرئیل بدین خوش است مگر آنکه غضناک بید بوی غم داند و
 رسد امر و خوردن آن بیماری باشد حضرت صادق علیه السلام فرموده خوردن امر و
 برنج و حبه است آل حلال و تو آنکری وزن مراد یافتن و منفعت و امر و ترش
 و میخوش خوردن داند و باشد این سیرین گوید خوردن این سیرین اگر بوقت بود و
 و آید باشد و بخیر بسیار داند و باشد این سیرین گوید که عینیت باشد از امور
 و سعادتمند بود و حضرت صادق علیه السلام فرماید که آنکه خوردن بر نه و چه باشد روزی و
 منفعت و یافتن کام اندازها این سیرین گوید اگر بید اندازهای او زیاد شده
 دلیل زیادتی خویشان و اهل بیت او باشد و اگر بید که اندازهای او بریده شد
 سفر رود و خویشان او پراکنده شوند آنکس که بیایانی گوید که اگر کسی بسیند آنکس
 میخواند از ارحم باطل بود و خوار و دلیل گردد آنکست این سیرین گوید
 که پنج آنکست است بدین و اول فرزندان بود و آنکستان است حب
 برادران باشد و حضرت صادق علیه السلام فرماید که آنکستان بدین شش وجه باشد
 فرزندان و برادران دکان و خادمان و یاران و قوت پنج نماز و اگر بید آنکستان
 او کم و زیاد شد دلیل کند بر زیادتی و نقصان صلاح و فساد نماز و آنکست
 و انبیا گوید که چون نشش آنکست معروف باشد خداوندش آخیر و یکی رسد

حضرت صادق فرمود که پنجاه نفره دیدن برهما روجه باشد ملک و زین مال منقبت
 و پنجاه طلا و دیدن هر دوازده و زان را بگو باشد ان شاء الله این سیرین گوید مرا
 انبیا بر سه وجه باشد نبی مطلق نبی مرسل نبی اولو العزم و انبیا را اولو العزم
 پنج نفرند نوح ۱۲ ادرهیم ۳ موسی ۴ عیسی ۵ و حضرت محمد ۶ و مرسل سصد و سیزده
 نبی باشند اولو العزم دیدن دلیل غر و جاه می کنند و اگر نبی مرسل بنظر ظفر یا بد
 بر اعداء و اگر پیغمبری را بنظر از جانی بجای نخل کرد و دلیل باشد اهل انکار را که و نبی از
 از حضرت صادق مرویت که هر که حضرت آدم را بخواب نیند و لایبی محطیم یا بد
 و رؤیت رسول الله ۱۳ بر بار زده و دست رحمت و نعمت و برزکی و سعادت و دولت
 و ظفر و سعادت و قوت اسلام و خیر و بهمانی و سگونی خلق ~~مسلم~~ المؤمنین
 این سیرین گوید که دیدن آنحضرت دلیل کند بر علم و شجاعت و کرامت و خردمندی
 و عدل و انصاف البته اظهار دیدن ایشان دلیل است بر سعادت و دولت
 و برکت و عزت و علم و رفعت و جاه و منزلت اصحاب رسول ۱۴ دیدن
 مانند مقداد و عمار و ابوذر و سلمان این چهار سیرین رضی الله عنهم و امثال آنها دلیل
 علم و فهم و تفسیر و سعادت باشد اما ز و انبیا را گوید مال باشد و حضرت صادق
 فرماید انار شیرین بر سه وجه باشد مال جمع کردن و زین پارسا و شهر آباد و انار ترش
 اندوه و انار خوردن بوقت نیکت و آباد باشد انکور دانیال گوید خورون انکور
 سیاه بوقت اندوه و بوقت بیماری و ترس باشد و خوردن انکور سفید بوقت خیر
 و نبوی و نعمت بود و حضرت صادق فرماید که خوردن انکور سیاه و سفید بوقت
 بر سه وجه است فرزند و علم فرايض مال و فشردن انکور بر سه وجه باشد مال خرد
 برکت و فراخی و رستن از قحط او کما یدیدین دوستان خدا و دلیل خیر و منفعت
 و توفیق و طاعت و معرفت و دیدن ایشان در حالت غضب بد باشد اقامدن
 این سیرین گوید که اگر بید بر روی اقامد بد باشد و اگر بنید با هم خانه یا دیواری او
 اقامد مال بسیار یا بد حشر ~~شما~~ الباع با و احم این سیرین گوید که روزی

و لغیره و حضرت صادق فرموده بر دو وجه بود یکی مال بخیال کردن و دیگر شفا
 و راحت با دو خان بوقت بیک در شیروقت بدود با این حضرت
 صادق فرماید بدین بیان بر دو آرده وجه بود رحمت و رحمت و فرمان
 و ریح و بیماری ملا و کارزار و خون کین و قسسه و خط و ایمان و کفر و دروغ گفتن
 با دها حضرت صادق فرماید با دهم ریه و جبه است بشارت و فرمانروائی و
 مال و مرکب و عذاب و گشتی و بیماری و شفا و راحت و با وسعت بدین خوف
 و ترس باشد و ما دشوم بیماری از حرارت است او و ما در سرد بیماری از سرد است
 و ما معتدل تندرستی این اند ما را بود مغزنی گوید که ما در شکر سعادت و
 دولت باشد و خوشی مال و نعمت بود و شمال شفا و راحت اما اگر بلند
 است باز در است بقدر آن مغزنی بد و بار کران گناه باشد با قله خوردن او
 اندوه بود ما شیخ زین و حضرت صادق فرموده که دیدن آن رحمت و است
 مال و فرزند و مریه و عیش و شادی و کنیز و زن با بخان چون قیم زن شدن است
 باز و بلند و پیش زنی اینکو بود و اگر بد و اگر طرا باشد از خوشان اندوه
 و ریح بلند و اگر فقره باشد دختر برادر خود را شوهر دهد و اگر این باشد مغزنی خلاف
 این گوید ما دیه محضی طرف منی است کنیزت فریه شد که با او عیش کند با آلا و این
 برنج و جبه بود و روشن با حسن و زن خوشتر و مریه بلند و یافتن نچه جوید و بالا اگر
 کار با پیش خا دم و کنیزت بود و راست و دین پاک و ریه و عدل گفته اند
 با گشت و شلن با گشت جانوران اندوه بود و اگر کسی با گشت زد و او جواب گوید
 زود میرد با گشت با خدی به صیبت باشد و با گشت با دشنام شنیدن گرا هست بود
 و با گشت ترخان عذاب باشد و با گشت فرساید و با گشت است بر خونسازد و شمن بود
 و با گشت کجا و غشنه بود و با گشت سترج زود و با گشت او سفند مردی بهر کوار بود
 که بد و خیر رساند با گشت نماز زرد و آرده و جان شد و کجا چو فر ما زوئی و نفر
 و بوزلی و ریاست و مرکب بریدنی است و غشایی و خیانت بدین فرمیدی

منافعی ما را فی غیر او برکت است وانی بر دوش نام نیک و مدح و ستایش درود
 خلق بود ما را روحی باروی شجر و قلعه قریه دشت و کلمه در پیش بود باز حضرت
 صادق فرماید که دیدن از زینش چه بود فرزند و برادر و شریک دوست و معتمد و پسر
 عم و همسایه و اگر مطیع بند برنج و حب شد با رت از پیش و شادی فرما زوای مال
 یافتن بر قدر و قیمت باز و مطیع شدن از سفید و چهارده و حب آید شایسته و حاکم
 ظالم و خائن امانت و پیری که پدر و مادر خود را زنند ما دشت شاه اگر کسی دشت
 شاه و گشاده روی بندگان بسته اولاد دهد کرد و دگر بگذرد داخل کوه و شجر و باز آید
 اهل اند یا را اندوه و مصیبت رسد و معتد شدن و بزرگی یابد و اگر بگذرد که وزیر یا دشت
 شد حاجت او را شود این سیرین گوید که دوازده چیز است که آخرت را مسند و ثواب را
 دلیل بادشاهی است اول آنکه پیغمبری او را امام نماید و دوم آنکه علم حکم
 بر دست او باشد و سوم آنکه عقل پیغمبرش او زنند چهارم آنکه بر عقل
 پیغمبر نشیند و خطبه بخواند و پنجم آنکه حامی پیغمبر شود و ششم آنکه
 پیغمبر در امانت گذارد و هفتم آنکه چشم او آفتاب یا ماهتاب گردد و هشتم آنکه
 بگذرد که چشم او روی شد نهم آنکه بگذرد چشم او دیواری یا شجره گشت و دهم آنکه
 چشم او حجاب مسجد جامع شد ما را دهم آنکه بگذرد با دشت ای رده بگذرد خود
 بوی داد و او را دهم آنکه چشم او گادی بند یا گریب یا عجبانی یا بازی گرفت جمله
 اینها دلیل بر بادشاهی است یا می شود استاده کی از دین بود و زین
 و از سفر باز آید و آن شد ما تا و ه مال و خوشه و سفر و مرکب بود ما ماند معتمد
 و عنایت کردن و نعمت باشد یا لان زن و کنیز بود یا مسل که با ثوبی خانه بود
 سیراها فوریت اند شیر و شمن قوی و دلیر و نادر بود و لیکن کریم وهربان است
 نیست دیدن او در دوزخ را باطل و منافق و مکار و زنی معتمد و فرزند بود
 شش گشت یعنی کنجک حضرت صادق فرموده که دیدنش بر نه وجه باشد و اما
 و دالی و مردی بزرگ و با رافت و عظام خوب صورت و قاضی و تاجی است مردم راه

زن مرد با خصومت و مرد مولع در جماع بخور کردن بخور عیش خوش نام بگو بود و بر آن
 خداوند سخن فراخی در روز و زندگانی و طلب روزی زنی که از او رفته باشد باز گردود و بر آن
 فروش بر دی بود که از دولت و فراخ روزی شوند بر لطف لپو و باطل و سخن دروغ بود
 بر وقت اندوه بود و حضرت صادق فرماید که رفتن زن بر دشمن چه باشد و روز
 فراخ و زندگانی و مال بسیار و از زانی نهجا و لشکر و بیماری بر وقت خازن بود و
 بعضی گویند که وعده کردن باشد بریدی و حضرت صادق فرموده که دیدن باقی برنج
 و چه باشد خازن پادشاه و وعده بد و عفت و نعمت از او و رستوان در حشیدن
 بر وقت نعل فراخی سال کند بره فرزند بود و کرمانی گوید که مال و نعمت باشد بر قدر و
 بزرگی او و حضرت صادق فرموده که دیدن بره بر چهار وجه است فرزند و مال طلال
 و نصبت و اندوه بر همگی خوب باشد بر روز از نمودن حضرت صادق فرماید
 بر چهار وجه است آهتری مال بزرگی و غیبت نمودن باشد بر کج مال و حاجت و خیر
 و منفعت بود و اگر برنج داد مال زخم بدست آرد برنج با گوشت بخت بهتر است
 است بر سران این سرین گوید که برینان دیباکی است دلیل بر خیر و صلاح
 و نیوی زینت باشد خاضه زنانه و اگر مرد بپزند قبا می پیا پوشیده بزرگی و جای بد
 پرده بهترین پرده با آن است که از پنبه باشد و برکت سبزه سفید بود و اگر بپزند
 پرده بالا کردند از نعم و اندوه نجات یابد بر شوکت اگر تر بود مرد تو اگر باشد
 و اگر ماده زن تو اگر و صاحب پرده دار اگر بپزند پرده داری میکند حاجتی که دارد
 زود روا می شود و اگر بپزند که پرده داری پادشاه غلام نمیکند مال حرام یابد بر
 دیدن بر و مال خیر و منفعت باشد و پناه و قدرت بود بر و الله مدد می ضعیف نادان
 یا کینه که باشد بر می دوست عزیز بود و بعضی گویند دشمن باشد حضرت صادق
 فرماید دیدن بر می برنج وجه باشد دوست و محبت و کامروائی و دولت و بزرگی
 و اجار دروغ بر نهاده اگر بپزند بر نهاده داشت و از دست او برید و باز بدست او
 آمد حاجتی روا کرد و اگر باز بر نهاده باشد بر مردی بزرگ باشد در کار دنیا

و ماده آن زن بزرگ باشد از حضرت رسول مرده است که اگر کسی در خواب بیند که گوشت
خورد یا کرشمه بخاند در پنجاه سال فقر و فاقه نه بیند و آنها از وی برود و گرامی گوید که
ماده خریدن و نسل کند که گنیزگی خرد **کستان** ذخیره باشد و آنچه در او بیند از نیک
و بد و صلاح و فساد دلیل بر دختران کند و اگر بیند که از **کستان** او شیر روان شد بر دخترش
نمیت روزی فراخ گردد و حضرت صادق فرموده که دیدن **کستان** پنج وجه باشد
فرزند آن خورد و دختر آن خادمان **دوستان** برادران **کسان** دلیلی عز و جاه و
بزرگی و مرتبه و مال و نعمت و عمر دراز و بلوغ در بزرگی **کسان** دولت باشد و اگر
بیند که بساط فروخت بهما گرفته بیند بیای می فروشد **کستان** بشد زنان را
خوش و مردان را بد باشد **کستر زن** گنیزک و ولایت و منفعت باشد **کشت** جن
صادق فرماید که دیدن **کشت** بر چند وجه بود برادر و اقوام و مادر و پادشاه و پاد
و برادرزاده و رفیق صدیق و جد و این سببین گوید که **کشت** دیدن مردی بود که از او
کسی را نپارد و قوت بازمی بریند **کشت** حضرت صادق فرماید که **کشت** دیدن
بر چهار وجه است بلندی مرتبه و مال و قوت و نو میدی **کشم** حضرت صادق فرماید
که **کشم** مال خلل باشد و اگر بیند **کشم** بتری غریب زنی توانگر خواهد **کشم** مردی
ضعیف و خوار و خدمتکار رود و اگر **کشم** هر که **کشم** بر دور بینی او نشسته و فرود
میاید در محنت و رنجی بزرگ گرفتار شود **کشم** مال نعمت بقدر آنچه دیده باشد
فاتحه که در ملک و خانه خود بیند **کشم** یا فتنه باری بود و اگر بیند کسی **کشت** در نعل کرد
مال حرام او را حاصل شود **کشم** بقالی کردن و **کشم** یا دیدن در کسب نیا عهد کردن
و اندوه بود **کشم** روزی هلال و منفعت و معیشت بود **کشم** فرزند گوشت
با غلام باشد و نشنیدن و از مجلس طعام خوش بود **کشم** مالی باشد که جمع کرده و اگر
از سینه غنیمت افکند از بیماری نجات یابد **کشم** زان چنگ بود و نور فروختن را **کشت**
کشم در پیشی مضحک بود و بعضی گویند مال **کشم** یا بشد **کشم** دشمن قوی
و مال یا فتنه از دشمن و ترس از پادشاه بود **کشم** مردی بود که خلق را بکار آید و حق

اوصاف شد اندوه یاد بسیار مال مرام و غیبت کلام زشت شد فاصه که نوز
 سرخی در خواب دیدن بر شدن و محاسن بخت عنت و بزرگی نیست اگر سری
 چرخ بول بلند از بزرگی مراد باید بسیار بی برتنش چه بود قدر و جاه و عزت
 و بزرگی و فرزندان و انگر و معیشت در ریاست و جود و نیکی و نصرت و زور و ظفر و جفا
 روانی و قوت و ولایت باشد ~~شهر~~ اگر بنید پیشه نبرد و ترک نمود و پیشه
 بهتر از آن گرفت نیکت و الا بد باشد ~~شهر~~ حضرت صادق فرماید که کل
 دین بر ششم چه بود یا دشت و تخم و فروتنی و ظلام تاز و نکاح و مهر و نیکه
 با قوت بود و با غیبت جهات و خصوصیت و حسادت باشد و اگر بنید سودا
 میل بود بکار بزرگت زسد و اگر استخوانی بود زمین زن طلاق گوید بخیل
 خادمی دلیر بود و کار نمی که کند بفرمان باشد پیش کار نمی مالی بود که برنج و عناد
 مستحق حاصل شود ~~حرف~~ ~~الکافی~~ ~~تأسیسات~~ ~~ان~~ ~~محمد بن~~ ~~سیر~~
 گوید یا شاه بود و حرارت و غلامیت و برودت و میسم و غیره ان را
 از آن تعبیر نمایند یا بویست جاه و عزت و تربیت زن بود و دیدن یا بویست
 با مرد و سر و صلاح و کارهای شیره کند تاج این سیرین بود که تاج
 شاهان ولایت و ملک و مردان و نیکی و زنان را شوهر خوب بود
 یا بهی حضرت صادق فرماید که کفر و تحجر و فروستن کارها و بدعت و
 ضلالت بود و اگر بنید از تاریکی روشنائی آمد از اندوه نجات شد
 یا زکات شفاعت و بدل کردن دستان شدن کار مشکل و سفر و مال
 و مفارقت بزرگی و خوشه شده در از می تا زبانه خالک شدن است بر
 دشمن و کوتاهی آن بخلاف آن باشد یا ک رسد قبل از آن اندر در آن
 و کوتاهی سفر باشد و تحویل از بجای نیجانی و ریاضت نفس و کشتن کارها
 بود تا و خدمت کارخانه بود و خورد و بزرگ دیدن و حکم ترسید
 و بدی حاکم یا خادم کند ~~شهر~~ اگر بنید شب اوده کاری بزرگ باشد

که خدا و دین او بود اگر بپند که تساواند که است دلیل که تا بهی عمر کند و اگر تب است
 عمر در از باید بفرزند نگاری بود که نخواهد خدمت کند مغربی گوید که تبریز و منافق
 و جنگوی و خصومت انگیر بود و تمام ج منفعت با بدختست عت و زری و سفر
 و مرشد و لذی و ملک و قدر و منزلت و عالی شدن کار با تخم کشتن جاه
 و زری و خیر و منفعت و زن کردن و تجارت است او کشتن بخود و عیس و لوبیا
 و با فلان غنیمت و اندوه بود گنجینه را بخوردن و فساد کردن مال عوام و تابع هوا
 نفس بود تذر و اگر ز بود مرد و غدار و اگر ماده بود زنی فرزند است حضرت
 صادق فرموده که تذر و دیدن زن مال حرام و معیشت و تکامل و حجتن بود
 و مغربی گوید که زنی با رسا و صاحب جمال باشد ترازو و قاضی و فقیه یا کدین
 بود و حضرت صادق فرموده که توارونی قیامت بدین برش و چه است
 قاضی و عالم و فقیه و میانجی و حاکم راست با دشته عادل بود ترس
 تر خول و تر است هر سه بد بوده اگر بپند که با رسا معاشرت میکند
 دین ضعیف بود و رسیدن زمین با شید که ذان نفی نبود ترش و
 غم و اندوه خاصه که میوه می ترش بود ترفیع یعنی فراق است
 که از ملک سازند و بدین خوردن آن اندوه بود و مغربی گوید که کنیز کی با لے
 اندک با قرین بود ترجیح حضرت صادق فرماید که زن شکور و می و کنیز یا کدین
 و دوست تو اگر با جمال و فرزند شریف صالح بود و تر بکین خوردن آن
 مال روزی صلال و کثایش کار با و کام دل و فراخ و بود تره این سه
 گوید که آنچه از تره با بطعم شیرین و خوش بود خیر و منفعت باشد و بر عکس تره
 مضرت باشد و حضرت صادق فرماید که خوردن تره با در خواب بیماری
 و مغس و اندوه بود و ترجیح حضرت صادق فرماید که تزویج کردن بزرگی
 و زیاده مال و ترش کار و خرمی بود و اگر بپند که زنی مرده را زنی خواست
 و با او جمع شد از ملک مال افزون او را چیزی بر سر و اگر بپند که زن خواست و

اور اندو و نامش ندانست چاشن زد و گشت شمشیر خات بگوشت
 گشت معنی گشت است گشتی که باشد که حواج خانه بدو نسیتم نمایند
 و منفعت نه مان و خیر بود گشتی که رنج و بلا بود و قوتند از اندوه بر هر
 گشت در خواب گفتن بکسیر الهی در استکار می از بلا و خیر و برکت و فتح
 و گشایش کارها بود بگوشت اگر با اندازه و بوقت خود بود بخت و فراخی
 بود و الا لشکر و خط و بیماری و خصومت و بلا بود و مقام شدن کارها
 و نسی بر انقلاب گذشتن مردم این سیرین گوید که دیدن تن مردم دلیل
 بر خشم و از و منفعت کند و اگر تن خود را از و ضعیف بنید دلیل بر احتیاج
 و نسی کارش باشد و اگر فریه بنید تو اگر کرد و نسی در صدم دارد عدد باشد
 دیدن آن عذاب و رحمت و حکمت و حصول خشم و غضب سلطان باشد و
 منفی گوید که اگر نسی در فریاد باشد ای در اندام رخا هر شود تو به محمودان
 اگر بنید از کار زشت تو به نمود و راه آخرت نسی که در سعادت بود و الا
 بد باشد تو به خواندن دلیل کند که قوی بنید یا بنید از بدمان در نسیه با
 از مردم چشم از دوستان که خیر و نیکی بد و در نسیه خود در دن تو
 شیرین روزی بود که مانی گوید که مال و روزی و خوبی و منافع از قبل زن است
 تیر انداختن حکام راست بود و مقام و نایه و کرانه و رسول و اخبار روزگار
 و گشت باشد و اگر بنید که تیراوی نهایت رفت آواره او بد مقام رسد
 که تیرا و رفت تیردان بزرگی و حرمت و شغل و بزرگی از نسی و عیسه خاچی
 از او فرار کرده او را و حد شود تسم حضرت صادق ۴ فرموده بیم کردن حکام
 رسد از بیمای می شفا یافتن مال و حج کردن از اندوه خلاص شدن
 و ازاد کردن تن است تیر مد از همه طحا بهتر است روزی حال تو اگر می
 و عیشت و نعمت بسیار بود که تو رحمت بدست آمد و ترید از گشت ده کاد
 خوردن بزرگی بنید و سال بر او مبارک بود و حضرت صادق ۴ فرموده است

زید خوردن مال طلال کام دل عیش و کس و میست بود حرف الهاء نور دنیا
 گوید که اگر بسند رکاب و سوار شده و دانست که ملک اوست از بادشاه
 عمل یابد از آن عمل او را مال حاصل شود خاصه که از و سیاه باشد و حضرت
 صادق فرماید که دیدن کجا و فرمانروائی و مال و بزرگی و ریاست و نیکی و نیکی
 نیکی باشد در هر حال کجا و خوش است مگر کجا و زرد که دلیل بیماری کند حرف
 انجیم جام زین و فرزند و کنیز است بود و جام الوان نیک است مگر جام زرد که
 زمان کیمیا را نبرد و اگر کیمیا و نیک و مصیبت زده شود چاد و قرب و مکر و
 حدیث کننده بود و اندیشه باطل و دروغ و کاری که در آن اضلی نبود توده باشد
 چاروب اگر نرم بود و غمگاران باشند و اگر درست باشد قادی بود
 که نقاضای خنجرها کند و چاروب کردن خوب نباشد جامه حضرت صادق
 فرموده که جامه و سفید دیدن زین مال و بادشاه و منفعت و زمان را
 شهر بود و جامه از تن بیرون کردن نیکو نباشد و جامه صرکین اندوه باشد
 و جامه سرخ و حریر و ابریشم زمان را خوب نیست و پوشیدن جامه زرد و نیکو
 نباشد و جامه و از گون پوشیدن بد بود جامه خواب زن و راحت
 و اندوه و مصیبت بود و اگر جامه خواب سفید و پاکیزه باشد عیالش با راس
 و مستوره بود و اگر بنفشه زرش و نیک و صالحه باشد و اگر سیاه و نیک
 اندوه رسد و اگر سرخ بنفش زرش نیک و معاشه بود و اگر زرد و بنفش زرش
 باشد و بعضی جامه خواب سیاه را بادشاه تاویل نموده اند و خوب
 عادل بر عیبت نموده باشد جان بختی روح است ابن سیرین
 گوید که زن و فرزند بود و اگر بنفشه جان از بدن و بیرون شد فرزند
 با عیالش از دنیا رود و اگر این دو ندارد و بنفش از گف رود مغربی گوید
 که اگر بنفشه مرده جان بکشد از پیش آن مرده را اندوه رسد از حضرت رسول
 روایت شده که کسی عرض کرد خدمت آنحضرت که خواب دیدم جان انتم

بیرون آمد و برادر کنیز گرفتند با ستمان رفت حضرت فرمودند وصیت کن که در این
 زودی ز طاعت کنی که مانی که بد که اگر بنید جان خود را بکف گرفت دلیل بود که بجا
 نمی آید طری مشغول شود و چادر قدر و جاه و زن که فدای می شود و زنا را جا دارد
 خوب مردان را بد باشد چاه زن بود و چاه کنند که رحمت بود و ترویج و ترویج
 با نام و مرگشته بود و اگر بنید چاه می کند زن خواهد و اگر چاه می آید بنید زن چاه
 کند و اگر بنید که آب چاه شود و مال زن را بکرا هست شهادت و اگر آب چاه
 گرم بود از جهنم زن چاه بنید چاه مرد و زن بود از نیکی و فراخی آن حکم بر تنبیه
 و بدی جهنم کنند چتر اگر بنید چتر بر سر دارد اگر اهل اهل و با دستهای
 کند و اگر بنید و اهل و دستهای بنید از باد شایه بزرگی باید و کشته اند و بدن کوب
 خیز و سلاطنت و عزت و مرتبت و رباست و رخت و صحبت خودن با بزرگان
 و تقرب سلاطین بود چراغ حضرت صادق علیه السلام فرمود که با دشمنان و قافله
 فرزندان و غیر و سب و لایسته و بزرگی و سواد و می و علم و شمشیر و خوشی
 و زن و کینه و منفعت و دلیل بود که مانی که بد فایده نام بود و چتر نام بود
 زن و خانه و فرومایه بود و اگر چراغ یا به چوبین بود خانه و منفعت که دست بود
 چراغ با نوری است شکار می باشد و اگر بنید که چراغ و خشی گرفت
 قفسه نه نه با نالی بود و چتر چتر چتر چتر چتر چتر چتر چتر چتر چتر چتر چتر
 و دشمنانی و دین اسلام و مالی و حکیم و زبان و تفحص فرودین بود و چشم سبب
 دین بود و چشم از روی بدعت و چشم میگویند فرزند نامند و اگر کسی چشم
 با دست چشم چپ نگاه کند زن همسایه فساد کند چشمه آب حضرت صادق علیه السلام
 فرمود که نزدیکی و جوانمردی نماید و اندوه و مصیبت و بیماری و فقر و زنده گانی
 نیز گفته اند و اگر چشمه آب خوشتر چشم باشد چتر می باید و الا بد باشد چتر
 خردم باطل و غم و مصیبت و بزرگی بود چشمه اندوه بود و خانه بخورد حکم
 مالی و فرزندان و دوست که بخانه فرزند بود و چتر و کت قیازی قبره گویند حضرت

مها و ق غلام خورد و فرزندش نام و مرد و غریب کم از او باشد چنانکه سب خوردن او بد بود
 جماع کردن و انبال که گوید که رد نمودن حاجت بود فاقه که منی از او چهل آمد و
 اگر بینه دیگری با جماع می کنند از آنها فرج باید و اگر بسیند با دشا جماع می کند
 نزد او فقر تب شود و اگر بینه با ترسا یا هو و یا گهر جماع کرد کار و نبوی او نظام گیرد
 اگر دید با هم را با محبت کرد و ندانست چه جوانی است بدشمن طغر باید و اگر
 بشد با مرغی از مرغ خان جماع کرد نیک باشد و اگر با فاخته جماع کند مال حرام باید و
 اگر با کبوتری جماع کند از پا و دشا چه چیزی باید و اگر با درخو و جماع کند چ رود با سنگی
 باید با کبوتر جماع کردن خوبست تا بد برون و مرد که بدشمن است اجتناب از حضرت صادق
 فرماید که نزدیکی و محبت و عزت و جاه و بود فاقه که مرد و با جنازه مسکیت بوده باشد
 و اگر بینه که قومی از و انبال جنازه پیش برهوا شد و مرد و نرکت از آن شهر در سفر غیره و اگر
 خود را در جنازه بسیند چنانکه بر زمین میرفت بشد کند حضرت خود در اجنبی بدن سفر
 مانند و مرد باید و اگر با زن خود جنب بینه بهتر باشد از حرام جنس کردن آدمی
 با آدمی و حیوانی از حیوانی سوراخ جام کار نیک باشد و مرد و منی طغر باید چنانکه حضرت
 صادق فرموده وقت توانایی در کار با و نیست بگو و کب کردن بود چنانکه
 زدن چنانکه کلام باطل بود و اگر بسیند با دشا و اراجکت از بزرگی باید و جمود
 اگر بسیند که جمود شد بر او بد محبت است و اگر بینه جمود یا بت برست با مشرک شد
 بر غلات افتد حضرت صادق فرموده که اگر جمودی بینه کار مشکل او را پیش آید
 و اگر بینه جمودی مسلمان نندزد و بگیرد یا مسلمان شود و چیزی اندک بود حضرت
 صادق فرمود که مال بسیار بود که باستانی بدست آید حوال مردی بود که کار غلبه
 بهم پیوندد جوانی اگر بسیند که جوان شد و محاسن او سه گشت از دهن
 خواری بینه و مرد منی حاصل کرد و و نمکین شود حوالی که نندزدن فادم بود
 و حضرت صادق فرموده که مال باشد خوشش حضرت فرموده که بزرگی
 و پناه و وقت مال و زنده گانی و مرد مؤمن و زبانی در دین بود حوالی که مرد

نیک و یاسا فرکه در عالم کرد و اگر بسیند جلا و جامه می بافت با کسب جنگ و
 خصومت کند جوهر اگر کسی بید جوهری یا مرد و ایشی یا آنچه بدان باشد خرد و
 ملک او کردید صاحب او عالم و بیدار بود و با همه کس بی گند و فروختن
 خوب باشد جوهری جوهری آب خون بخش ظم و صافی بود و رنگی نیکو
 کند و الا خوب بود جوهر نفاق و نفاق بشه و دروغ زن بود و میگو
 باشد حرف الحاء خیمه که سبای باشد و بدان چیزی نویسد
 اگر بید مکتب ساخت یا خرید یا کس با و داد و بیدری بر او و تحت قرا
 و معشیت تا عمل شود و مرد و ایشی بر آید جوهری این سیرین گوید که تنها
 خوردن که از بهر بیماری باشد شفا یابد و خیر و منفعت در رویت اوست
 حمایت کردن حضرت صادق علیه السلام فرموده که حمایت امانت از گرد
 بیرون کردن و شرط نمودن ملک یافتن و شاد شدن با ابرار صحبت
 داشتن و سنت حضرت رسول ص نگاه داشتن است و اگر عامل بود غزل
 شود حج این سیرین گوید که اگر بسند که حج میرفت حج او را رد می شود
 و اگر بیمار باشد شفا یابد و انیال گوید که دیدن حج تزویج نمودن و کینه کت
 خریدن و زیارت سلطان عادل کردن و نیکی با مردم نمودن و سعی کردن
 در کار خود و ثواب زیارت اهل و عیال و عمل کردن به نیکیهای باشد
 و اگر بسند که طواف خانه می کرد عمرش دراز شود و از امانی بوی فایده
 رسد و کارشش نیکو گردد و اگر بسند که نماز میخواند از بزرگان کار را
 نظام گیرد حجر الاسود اگر بید دست زجر الاسود زد و اقداس نمود
 از اهل حجاز زشتی بوی رسد و اگر بید حجر الاسود را کند بر فیه باطل
 بود و اگر بید که حجر الاسود را بر جای خود گذارد بر او خیر و صلاح و فلاح آید
 طردن قراهنم نمودن کارهای زنانه بود و اگر بسند که او را حد زدند
 بید آن کارهای زنانه کند خیر به بقا رستی نیزه که ماه بود حضرت

صادق فرموده که دولت و ملک و عسمر در از و ظفر یافتن و ریاست منفعت
بود و اگر پسند که حربه در دست او نگشت از دشمن او را مضرت رسد حرم
کرمانی گوید که اگر بپزند در حرم کعبه یا حرم سلطان بود از افتن امین بود و او را
چ نصیب شود عسمر بر زبان است و ذکر شد حسا بسبب با کسی از
خارج حساب کردن در عتبات افتد و حضرت صادق فرموده حساب
نیاست بدین غذا با از ما و شاه کشیدن مشغولی و سختی و رنج و خیال و
انزوه و عسمر گوید که او در حصار در حصار شدن از شر دشمن نجات
یابد و اگر پسند که از حصار بر آید دشمن بروی ظفر یا بد حصیر زن منفعت
و استقامت کاری که از آنکارا و اذیت رسد باشد و اگر پسند که کسی
با حصیر داد بزرگی یا بد حقه کردن اگر پسند که او را حقه کردن و از او رنج
دید می احوال بود و الا آخر و منفعت باشد حقه زن و کثیر بود حکمت اگر
بپزد که حکمت میخواند نیکو بود **حسلاج** منفعت و مرد خیر رساننده و گشایش
بود خلوا مال و فرزند بود و خلوا فروشش مردی خوش زبان و لطیف بود
خدا او پیش خویشان پوشیدن اسرائیل بیت و عجم و اندود بود و حنوط
نات بود حوض از علم بهر و یاد و مردم منفعت دارد و مرد تو انگر و مال
جمع کردن و عالمی که خلق را علم آموزد بود و حوض کثر اگر پسند که روز قیامت
شد و برخواست و خلق نزدیک حوض که تر شدند با دستهای عادل و بزرگ
در میان خلق پیدا شود حیض مردان با بقا بود و منفعت زن را با
باشد و اگر زنی بپزد که حایض شد بپزد حرام گراید و بعضی گویند که اندوه
باشد حرف احتجاج خارا اندوه و قرض بود خارش اگر پسند که بدن
خارش کرد و از خاریدن او رنج رسد او را از خویشان رنج رسد خاک
حضرت صادق فرموده که مال و منفعت و شغل و فایده که از طرف
سلطان باورسد باشد و از زن لغوی یا بد خاکستر حضرت صادق

فرموده که مال حرام و علم ناپذیر و کلام و خصومت و فتن و مکروه و بدخشی و کار
 که در آن خیر نبود و پیشانی بود و خانواده حضرت صادق فرموده است که کینه
 و فرمان و علم و فرهنگ و ثروت و راست شدن با ربا بود و اگر بیز قلم در دست
 داشت از اهل علم شود و خواند و اندوه و مصیبت بود و خانواده فرموده است که کینه
 بود و حضرت صادق فرماید که اهل خانه و فرزند و عورت و بزرگی و یافتن طلب
 کرده و زن و کینه بود و اگر بپزند که بر سر خانه است بازمان بخت دارد
 و بعضی گویند او را فرزند می خورند و خانی که زن بود و اگر بیز خانه اش با
 دشمنی گرفت زنی خواهد بود و اگر بپزند در خانه نشسته مال از تیره کند و خسته
 کردن سنت است و او زن فرزند و بیگانه می شود و در پیش و جدا شدن فرزند از
 زن بود و اگر بپزند که او را خسته کردند از کار و پاک شود و حضرت
 صادق فرموده که بیماری زن علامت خستگی و خستگی و خستگی و خستگی
 بود و هر چه یک مردی بدود و درون هست و کینه در بود و حضرت صادق
 فرماید که اقبال و بخت و فرمان روانی در راست و مالی و زن و کینه و عورت
 و بزرگی و شادی و مرگت بود و خربزه و نذر و نذر و نذر و نذر باشد
 هر کس و دشمن فرمایند و دشمن و در دود و در دود بود و هرگاه زن و متاع
 دنیوی باشد هر کس زن و کینه و دوست و دشمن و مال و نعمت
 بوده باشد هر کس مال و در طلب فرزند نیک بود و هر کس مردی بود
 که زحمت مال جمع کند هر کس اگر بیز خرد و است بچگی که منده زاده
 او باشد هر کس که خرد و خرد و خرد و خرد و خرد و خرد و خرد و خرد
 بگوید باشد هر کس مال و منفعت و خیر و رکت و عزة و جاه و قربت با زاده
 مردم در راست بود و خست و خست و خست و خست و خست و خست و خست
 در مردم بود و اگر بدود و خصومت اگر نالیب شود نیکت و الا
 بد باشد و هر کس خانه که در هر حال خوب باشد خصم و خصم و خصم

بیجا صل و شایسته و ادبش هر حال دنیا و طلب کردن جاه و بزرگی دنیا پرتو و در
 معروف شدن نزد خلق بدروغ باشد خلعت است اگر پاکیزه بود عزت و جاه و
 بزرگی و معرفت و ریاست و کثرت دین و کثیر باشد و تاویل آن بعد از قیمت
 آن باشد خلعت اگر کثرت و روی پدید بزرگی باید حشیر زیادتی در دین و مال و
 منفعت در دوزخی و لالی بود مردمان را حشیر خواندن اگر اهل او بود نیک است
 خیر باشد و الا بد باشد خفتن اگر بر تخت باشد بزرگی باید و اگر بر پای کعبه
 عمر کن باشد نیک است نباشد حشیر قوت و ظفر بود خندیدن غم بود و آینه
 خندیدن فرزند و بنار است خوشوقتی بود جوان یعنی غنیمت حاضر و مرد غنی
 و دین و نظام کارها و عزت و خرمی بود خود اگر پولاد باشد قوت و عزت
 و جاه و منزلت و بزرگی و فرزند و بقا و یکی مال و خیری از خویشان او رسد
 خوشش اگر غم شیرین و الا بد باشد خوشش اگر سبز و خرم بود فرزند
 رکت و زیاده و بی مال و فراخی سال و کثرت نعمت بود و اگر خشک باشد
 تنگی و فقر و عذاب باشد خشک بود و دشمن توانگر و دین نعمت بخیر بود و اگر خشک
 فانی بود فراخ دل و بلند و بد افعال بود و خوردن گوشت خشک مال حرام
 باشد خون اگر بیند که از تن روان شده جراحت ندارد در شوت سنانند
 و اگر جراحت بود اندوه باشد و اگر بیند که خون از او رفت ضعیف گردد
 مال حرام باید در هر حال خون نبود نیک است اگر معتبر از تشریف نفس فال نیک زند و کج
 شود خیار تازه و سبز و کلام شیرین بود و زنی که بوی رعنت کند و پشانی و
 بشادی و منفعت از دوستان و خویشان بود خیار حشیر میان نه بود
 خیمه اگر بیند که چمتا و خیمه زدند اگر اهل او بود ملک و مال و جاه یا بد بخت بود
 و کوی یکی آن و اگر برکت سیاه باشد غم بود و اگر ملکات او نباشد حیر و شرعاً واجب
 خیمه ریزد خیمه یعنی آب و این اگر گرم باشد عمر دراز باشد و اگر بید کسی بر او خیمه
 انداختن مال بیت او بروی پشته زند صرفه الدال دارد و اگر بیند که

دارد خورد و موافق افتاد بگوید و الا بد باشد و اگر حسنی دیدن جزو آن اند
 و تفکر باشد داغ داغ دیدن نیک بود و اگر بسند داغ گرد گنج و مال با
 و سپس دلیل بر آنست جزو مال خواسته کند و اهم مکر و حیل و فریب
 و آنها اندیشه و غش باشد و ما عی مشقت و رنجست بود که مانی که بد که دما
 در تاویل و الی شمر بود که بد و میرا شپا رند و تبه مرد این زن و خادم
 و قوت و صلاح و عیسر در از مال و نعمت فراوان و خیر و رکت و میراث
 از جهت زمان بود و سرگی و انیال بگوید که اگر کسی بسند دیگری میکند
 و او را بهره از آن شخص باشد دلیل کند که مال مردم را بگریخته و بگریزد
 کارهای بگریزی کند و حال فتنه و فساد مردم و دروغ و تحرش و بی
 و فراخی بود و راجح زنی خوب صورت و سیاه چشم و باشد هر نماز کار و کنیزک
 خوب رخسار بود و بچه در اچ فرزند بود و راجح حضرت صادق علیه السلام فرموده
 که فرج از نعمت و قوت و محبت و ولایت و مال و نظام و زن بگوید و درها
 شرا و وزن و خادم بود و اگر بسند که در بی برونی او کشته شده مال و نعمت
 باید در و از اگر در و از شهر بود حاجت باشد و در مانی شاه مردی است
 از ارکان پادشاه که از آن بزرگتر نبود و در حجت و انیال بگوید در حق
 که در نزد مردم عزیز باشد و لباسش مرد شریف بود و در نیم تاویل آن را از مرد
 کنند در هم حضرت فرماید که سخن درست که از دادن حاجت ملک است و آل
 جمع و دوست و فرزند و رفیق و روزی علال و فتوح و امنی و کنیزک باشد
 و درم منشوش کلام ناخوش و جنگ و خصومت و اندوه و زندان بود
 در منته اندوه بود و در و بیخ گفتن و شنیدن آن نقصان مال و قال
 بود خیر می آید و در و در نمی بایست بخار می مرد بخار مرد و ناصح و نیکو خواه
 ولی صحبت و با مردمان منافق و بد مذہب بود و بر مردان احشار و در
 در ویش این سیرین گوید که در ویشی بهتر است از لواکری خاصه در

راه دین بود و اگر بپزند بدوش خرمیود از غم رسته شود دریا خلیفه و پادشاه
 بزرگوار و عالم بود اگر آب دربار روشن بود پادشاه عادل و یار و اگر تیره
 بود منفرد و معاند باشد و حضرت صادق فرموده دریا پادشاه و رئیس و عالم
 بود و خلیفه و مال و کار و بزرگی باشد و درویدان بیماری باشد که شرف کم
 رسد و شفا یابد و دزدی چنانست باشد و ستیاحه منفعت دختر و کنیز
 خورد و عطا اندک باشد و ستیاحه سر ریاست و عت و ولایت و
 مرتبت و قدرت و مسافرت بمقدار دستار بود این سیرین که بد که اگر دستار
 سفید بکیزد در سر خود بپزد صلاح دین و دنیا باشد و ستیاحه نفس فکری بود و دستار
 کردن از فکر و خیال حیرت رستن باشد و آنچه در آن خورد کند از آن تعبیر کنند
 و ستیاحه حضرت صادق فرموده که برادر و خواهر و یار و دوست و فرزند
 رفیق و توانائی و ملک و مال و محبت و صناعت و پیشه و ری باشد و انیال گوید
 که دست راست برادر و دست چپ خواهر باشد و ستمن اگر بپزند که
 بر دشمن غلبه کرد نیکو بود و الا نیک نباشد و دیدن او اندوه در کارها و ضرر
 و بستی بود و ستیاحه اگر بپزند که کسی دشنام داد بر دشمن غلبه کند
 و عا کردن حاجت روائی بود و اگر بپزند که بر ظالم دعا کرد برادر بگردد
 و فزون معروف شدن باشد و کان دشمنان پادشاه ظالم در
 سلطه و همسایگان بود و اگر بپزند که در کان گوشت میخورد مال حرام بدست
 آورد و لالی کردن مصاحبت کردن میان خلق و راه راست نمودن کار
 نیک و امر معروف بجا آوردن باشد و ک بدانکه دل پادشاه تن است حضرت
 صادق فرماید که مال و ریاست و فرزند و شجاعت و قوت و حرص و دین و
 و شهوت و نهان استن احوال بود و اگر بپزند که دل تنک شد کارها بر او بسته
 گردد و اگر بپزند دل خود را در دست دارد بیماری را کرد و نیال با مان و مال و راه
 و عیش بود و نیال هر چیز است از آنچه تعبیر کنند و نیال زیاده مال و بزرگی

و حیات اگر بیند که داخل دمی شده و نام آن را غنچه میگویند بود و اگر نام او را
 بداند بود و یواری حال بیند بود و اگر بیند بر دیوار سوار است و آن دیوار محکم
 و استوار است حال بیند بود و دنیا مغربی گوید که مردی بزرگوار باشد و یواری
 دیدار دشمن و فساد دین و ششوت و بهوای نفس مشغول شدن از طاعت و دست
 برداشتن بود و یواری مال حرام بود مغربی گوید که اگر بیند با دیوانه صحبت کرد با مردربا
 بخوار و منفذ صحبت دارد و آن صحبت دین او میسازد و بدنام شود حرف
 الذال ذکر است مرد بود و انبال گوید سحر زنده و بزرگی و ناموری باشد و خسر
 صادق فرموده که دیدن انقبیب فرزند و اهل بیت و مال و عزت و بزرگی و طلب
 حاجت و کرو بافتن بود **حرف الراء** را زبانه در اسوهر و غم و اندوه و بیماری
 بود و آن اهل بیت و دوستان که بر ایشان اعتماد بود و مال و چشم شد ز راه
 شاهراه دین ریش و گاریگو و طرب و آسایش و آسانی و راحت مردم بود
 و از هر بی و شکست و خصومت و دروغ و بنای عیش و بیماری بود و سبب الراء
 شیرین بود و معتقد باشد و آخو سبب نیست و باب دیدن و زدن و کلام هاشم
 و دروغ و حتمال باشد و جتنار شرف و بزرگی مردم و در دشمنانی و بگونی خان و چو
 و خوشی و شادی بود و **حرف الراء** قیامت باشد و دیدن آن اگر اهل غنچه و ظالم و
 طاعنی باشند بگویند و اگر مظلوم باشند بر ظالم غالب شوند و **حرف الراء** عهد و پیمان و دین
 و امانت که از دین و قضا عاجت بود و رضوان دیدن و گرفتن از خاندان بهشت
 چیزی بگویند و رفیق و استقامت بود و رفقه بر جاده و وقتان خصومت باشد و هشیگر و
 مردان اندوه و دنان را روانی و صوفیا را بگویند و **حرف الراء** معتبر باید که از لغت گویند
 تعبیر کند و کاتب فرزند و غلام بود و **حرف الراء** مفید صلاح و سیر و خ دل و سبب بگو
 و سیاه بود و بیماری و بگو و نام بود و روبا و مرد مکار و غدار و زن و کینه و دروغ
 زن باشد و **حرف الراء** مردی بزرگوار و چو و پادشاهی و مال و نعمت و
 ریاست و شجاعت و ظفر و علم بود و **حرف الراء** بهترین روزگار و زحمه و روز

دوشنبه و چشنبه روز روشن و صافی بود روز سه دوشنبه در ماه رمضان بزرگ
 دریاست و نذرستی و تربیت و نظیر بر دشمن و زیاده و نیت بود و حج کردن و غنای
 نمودن و پسری برای او حاصل شود و روز یکشنبه روزی لطیف بود و روز شنبه
 دین پدید و علم و حکمت و راه راست و اعتقاد پاک بود و روغن زن خرد و می و گیسو
 با جمال و ثنای نیکو و کلام خوش بود و روغن گندنی بد و مردی منافق و کلام
 زشت و روغن فروش مردی فریب آلود بود و روغن اسب و ثنای نیکو بود
 روی خوش اگر روی خود را صاحب حسن جمال بنمیزد شرف و بزرگی
 و منزلت یابد و اگر بد و مکروه بنمیزد و در چشم بود حضرت صادق علیه السلام فرموده
 که شرف و بزرگی و خواری و حقارت نظام کارها و دین و دیانت و اندوه
 رسوائی و قرض داری و کار نیکو و توفیق طاعت بود و لو اس اندوه بود
 و اگر شیرین بود دفع و خیر باشد و رحمان فرزند زن گنبد و کلام خوش
 و محبت علم و کردار نیکو و دوست بود و رحمان گویند سفر و کار مردم و عسیر در
 و منفعت باشد ریش طعن مردم و غارت و جاه و تربیت و هیبت و مراد
 و نیکویی و ترویج و مال فرزند و گمراه شدن و آرایش بود و ریش یعنی زخم و جراحت
 اگر بسیند که ریم و حرکت از او میاید و مال حاصل شود و یک شنبلی
 دنیا بود خصوص ریک بسیار مال و منفعت و غارت و رفعت است لیکن
 با رنج و عذاب باشد و گویند اندوه و رنج باشد حرف الزائری را دان
 اگر بنمیزد زن که دختر زاد خیر و نیکی بد و رسد و اگر بسیند و در حال سخن گوید حرکت او
 باشد تراغ مردی فاسق بود و تراغ بسیار لشکر و گرفتار نهان آن بازی در تراغ
 صحبت کردن بود تراغ غم و بیماری و خدمت و مصیبت از طرف زنان باشد
 زانو دشمن طماع بود و زانو مصیبت بود زبان حکمت و ریاست و در
 و نهان بود ز بر جبهه مال خرمی و منفعت بود و زانو اگر بسیند زبور میخواند
 توبه کند و زاهد گردد و زخم ظفر یافتن و خیرات و منفعت رسیدن و نقص

مال بود خاصه که از آن خون آید زرد و حوبه بیماری باشد زدن شفاعت و جبرام
 است آن شدن کج شکل و سفید و شرف و بندگی و مال حرام میباشد زرد مردان را
 غم و زمان را ننگوست و اگر بسند که کان زیافت عت و بزرگی یا بد و خست و خوب
 صورت نکاح کند زرد الو اگر بوقت شیرین بدهرند و بخورد بعد و آن
 و بیماری او را حاصل شود و اگر بغیر وقت و ترش بود ننگو باشد زرد حضرت
 صادق فرموده که ای اهل باطن و حسن و قوت مال زدن کانی ننگو بود و زرد که مردی
 ادب آموز بود زرنج رنج و بیماری بود زعفران اگر بسند که زعفران دارد و زرد
 او را مدح کند و اگر بسند که خود را از زعفران بکشد نمود بیمار شود و اگر بسند
 که زعفران بسیار دارد مال نعمت باید زعفران یا دشت متواضع بود و فرزند و
 مال و نعمت باشد و اگر بسند مطیع او شد علامی یا بد و آن غلام یا دشت باشد زعفران
 اندوه و بدنامی بود زکوۃ اگر بسند که زکوۃ مال ادب سارت و خیر و برکت است
 شدن کج شکل و نقصا حاجت و ربانی و رستن از غم و زیاده مال و ظفر بر شستن
 زکال بینی زغال مال حرام بود و اگر بسند که جادو یا ازان سیاه شد از بادش
 رنج و مضرت باید زکام بیماری چشم گرفتن و منفعت اندک بود زمره
 فرزند و را در و کثیر خوب زدی و کلام خوش بدهر چند بزرگتر بود تا و بیل آن فویر
 باشد زمرستان اگر سخت دهر و بیدار بادشاه با و زیانی شد و اگر ملازم
 بسند بادشاه عادل بود زمین متعلق زمین نیا مال و ملک بود و اگر بسند زمین
 حرکت کرد و خوش باشد زن شادی و مقصود و زیانی و شغل و نبوی و فسیح
 نعمت و محفل و توانگری و شکی باشد زمار اگر بسند که زمار در میان دارد اگر
 مستور بود یا کدین گردد و اگر فاسق بود یا فرزد زمره غلامی و جوخا و مردمان و
 و شکر و شمع و فرزند بود و اگر بسند که او را کزید از کشت زنجیل و بدن
 و داشتن آن زن فرزند و کینه کت و قادم و قوام دین و صلاح بن و جسم و زوال
 و نعمت و برکت و میراث بود زنجیل بافت خداوند کار بود زنجیل غم و زیانی

و خدمت بود زنجیر مسبب باشد و درازی و کوتاهی آن تقیید کنند بر زیاد و کمی گناه
و بدین ترتیب خاندان بزرگت بود زندان اگر بسیند که او را در زندان کردند و میرد
در هر حال زندان بخت کمر بر و آن آیدن از آن که نیک باشد و از گرفتاری بخت باید
ز هر حال مال است و هر زیاده و نقصان که در زمان بریند تا ویل زن باشد ز هر خوردن
ز هر مال حرام و فرو بستن کجا رواند و چشم خوردن و تقیید باشد که برنج بدست آید
و شکم و بدین خوردن بخونی و آلوده شدن لباس حرام بود ز میوه غم
و آلوده و روغن آن خیر و برکت مالیدن آن بر بدن خیر و منفعت باشد زیره اگر کش
نشد منفعت برکت بود و آلا آلوده باشد زمین زن بود اگر بر پشت حیوان باشد
و اگر باشد حکم نیکی و بدی از آن کسان میشود و اگر بکشد زنی خرد گنبدگی خود یا زنی گیرد
حرف السین را مرغی بود که او را از سینه گویند بدین آن حرف دروغ و مرد
کافرو زبان بود ساطور مردی شجاع بود که فرق کند میان کارهای آسان و دشوار
و اگر کسی بیند که ساطور دارد با مرد موصوف و دست شود مساعد دست است
و منعم و شریک بود ساق مال معیشت و عمر و مردان را زن و زنا را شوهر بود
سایه عت و عینیت بنام و مرکب و قطع باشد سایه کوه بزرگی باشد از شا
و سایه شهر سلطان سایه دیوار بزرگ و سایه درخت راحت باشد سایه
پادشاه فرومایه بود سپهر برادر و رفیق و قوت بنام بود بقدر بزرگی سپهر
مال دشمن بود و اگر سپهر زحاک نورسی که که شست و خوردنی نباشد بیلند مال حرام باید سپرد
دین و راه اسلام و عفا و پاک و ورع و تقوی ترک دنیا و نعمت بود فاضل در موسم
خود در ملک خود بیند سبل در چشم دیدن نقصان وین بود سبب و موافق
وزن خاد و کثیرت و قوام دین و محمل حاجت و درازی عمر و میراث زان که او را
حاصل شود و نعمت و بزرگی بود سبوس حیا و نیازمندی بود ستارگان
حضرت صادق فرماید که فقها و علما و فضلاء و زکاة و سیران خرمین و مرد
جنگجو و شکر دان بود و انیال که مید بزرگان امیران پادشاهان و ماه و وزیران

ستون خداوند دولت و مردم محکم و مردمی محترم در دین اسلام و قوت کارها
 و ولایت مردمان باشد صحابه اگر شهنشاه در پادشاهی بود و اگر کرباس بود و عبادت را غلبه
 سجده کردن چنانچه عالی را بگوید و اگر پادشاه و بزرگ قوم را سجده کند رنج میزند سخن
 گفتن نماندن عزت و رفعت بود و هر زبان که سخن گوید و شنود حکم از آن کنند اگر
 مرئی گوید و شنود جاه و منزلت نماند و اگر فاری گوید و شنود با بزرگان و در صحبت
 و اگر تندی گوید با مردم نماند و یا صحبت کند سرداب حضورت باشد سر
 حضرت صادق فرموده که دیدن سرزنس بزرگی و بدو و اما نای عالم و مهروده
 هزار عالم و پسر و کنیز و نو انگری و مال نعمت بوده اگر میسر خورد سرمایه خود را
 بخورد سراب علم باطل مانند سحر و جادو تحصیل کند سرآمده پادشاهی و سر
 ولایت و وزارت و سر بهیچ بود و اگر بسیند سرآمده ملک اوست بزرگی عظیم باد
 سرای مرد و از این زن مرد و نو انگری و انیس و علم و عیش و مال و ولایت و عزت
 و امانت باشد شرب متاع دنیوی باشد شرف و قدن رحمت است و اگر سرفه در
 کلام نماند و سرکه مال بسیار و اگر خلی ترش بود غم داند سر باشد سرکین کاو
 و کوفته مال مراد بود سرکین آدم مال حرام باشد و منفعت کنایش کار بی
 بسته و خزینه کردن مال و زوال غم و سرکین دان خزینه بود سرکه مال است و سر
 کشیدن زرع و نقدی دروغ باشد و سرکه را بخورد و مردم نماید سرکه دان
 کس است که همواره ذکر خدا بگوید کند سرخ اندوه بود سرود گفتن نیست
 و کلام باطل و رسوائی و جحمت و علم و حکمت و رفیق بود سرین بگو و خوش است
 سرش اندوه بود سرسیم دشمن مغفرت و اندوه خوردن بود سطل فام
 بود کمتر بد بود سعد و شستن نیک و خوردن بد بود سغیاب اندیشه و
 لنگ بود سفید فیه خبر مکره و کلام دروغ بود باندا صدای او دفاش شدن از
 و مصیبت بود سفر کردن نیکو است خصوص اگر سوار باشد سفره کینه و خدمتکار
 و کس نمایش بود سفره صل سفر دراز و اندوه و بیماری فرزند اگر نکات او سبز

باشد نفع یا بد و خوردن آن ضرر خیر بود سقاه مرد و میزد بود و سقانی کردن کارهای نیک است کند
 سگ دشمن دوست باو است طامع و دشمنند و خادم بدخل و مردم آزار باشد
 اگر میزند که ماده بر او با نکت کرد زنی فرود میاید و آزار از کند سلاح قوت و بزرگی
 و دولت و ریاست و لایست و صحن بود و سلاح ساز با و شاه بزرگ بود و سلام
 کردن بپنی و شاه دی و قبال و منفعت مال و زنی خوردی بود سقا ق خصوص
 باشد سقا روح در آن خیر نبود سمور مردی کار فرور ازین عالم بود ستم فرزند بود
 و اگر میزند که درهای خود ستم داشت نذر و اسب عمر خود را بخوشی گذراند سنان
 و لایست و محنت و ظفر و ریاست نفع بود و سنجاب مردی غریب و نوا کرد و سینه
 بود و سنجاب فانی بود که از مرد صاحب برج بدست آید سندان بزرگی و منفعت و قوت
 و نکت و قبال در کارها بود سنگت مال و بزرگی و سختی در کارها و کسب برج حاصل کرد
 بود و اگر میزند که سنگت انداخته و در اتمم زمانه سگت سیاه و سفید منافق
 باشد سوازی ابن سیرین گوید که اگر میزند سوار می میگردد بر قدر آن است و صلاح
 از با و شاه بزرگی و نعمت یا بد سوره های تیران مبران بیت هر سوز و ویلی
 کرد و مطلق قرآن خواندن خیر است سوزن صلاح کار باشد سوزنار مردی خوب
 بود و خوردن گوشت او مال و منفعت بود و با نکت او مصیبت است سوسن کینه
 بد خورد سوسن خوردن اگر راست خورد هدایت یا بد و اگر دروغ خورد بسیار بد باشد
 سوزاخ اگر در کوهی بود و درون او شود آزار از با و شاه و آگاه کرد و سلب فرزند
 و نفع و بیماری و کینه و خواسته و فرمانروائی و صاحب خبر غارت و حاضر بوده
 را نبال گوید که سبب خواب بخت نموده بود سپردیدن خوردن مال حرام
 کلام زیت آن پس مردم و اندوه و گرفتاری و سختی بود و اگر میزند مرد صاحب
 توبه کند سیاح مکر و حیل بود و سبیل دشمن بزرگ و با و شاه مکر و بلا و فتنه و غم
 و غارت و محنت با رتعالی بود سیم نقره بود و نمیده سیم نقره یا بد و در ناول مرد
 بود که خلق از پیش او سخنان است و خوب گویند سپینه علم و حکمت بود و سخا

و کفر و ایمان و زنده گانی و مرگ بخیلان باشد این سیرین که بد شریعت بود صرف هشتین
 شاهان دیدن شاهنما می درخت برادران و خوشان اهل بیت صاحب خواب بود
 و اگر شاخ درخت دیگران بیند خروشته آنجواب صاحب آن کند شاد و بی
 غم و اندوه بود و اگر خود را خندان بیند غلبش نزدیکت باشد شانه مروی است
 که باد و ستان موافق باشد شاهین حضرت صادق فرماید که قدر و منزلت و
 فرمانزدائی و مال و نعمت و فرزندی بود و اگر بیند که مطیع او شد از باد شاه ظالم بزرگ
 باد شب اندوه بود و در شب همتا عیش و راحت بود شبانی بخت و
 اقبال و شبان دیدن هر دی صابح و بدر بود شب طاری دیدن کردن کلام اهل
 و مجال است شب به مردم گمراه و محروم باشند شقیق و دشمن ضعیف باشد
 شتاب در خواب نکند و صبر در بیداری باشد شراب حضرت صادق
 فرماید که زنی خادم و کنیز و خواهر دین و صلاح زن و عمر در مال و نعمت و خیر و برکت
 و خیر از جهت نان بد مشرم کردن خیر و صلاح باشد شستن در خواب زن و
 مرد آب سرد و جوی و حوض و دریا و لیل کند که از غم نجات یابد حضرت صادق فرماید
 که شستن با آب سرد و لیل بر تنه کردن عافیت از بیماری و رستگاری از درد
 و بانی از زرع شستن با آب گرم غم و بیماری و روی شستن بر آمدن حاجات
 شفا یافتن و حج کردن و فرح یافتن از غم دینی از خوف دین پاک و حاجت روا
 شدن باشد شطرنج دیدن آن کلام دروغ و بهتان بود در هر حال دیدن آن خوب
 و خیر بود شعر خوانی اگر غزل و مدح و هجو باشد خوب باشد اگر توحید و بیان حقیقت
 باشد بگو و خیر است شغال جنک و خصومت و عداوت با خوشان و اقربا
 از دکان و خوردن مال حرام دیدن گوشت او باشد شغال اگر زرد بود بیماری است
 و حضرت صادق فرموده که غلام و پسر و کنیز مال و منفعت و جاه و عزت از
 مردم غریب و دشکار کردن اگر گوشت او حلال باشد مال و نعمت باشد و الا شگو
 بود شکر خوردن گرفتن دیدن کلام نیک و بوسه دادن و منفعت و عزت

جاء و فرزندان باشد بفرستد آنچه در خواب دیده اشکر کردن چند را اندر سنی و قوت و
 زیادتی مال و جاه و نعمت و منزلت بود و اگر نهد باشد آزاد کرد و شکستن اندوه و غم بود
 و هر چند شکستن آن مصیبت بین و زیاده بشکند بگو بود و الا خوب نباشد شکستن علم و تجربه
 و قوام بخش و موضع فرزندان شکسته مال هلال باشد شکسته خوار می ذلت بود شکسته
 کینه که خوب می باشد شک از همه گناهان توبه کند شکستن و پیش اندوه باشد
 و خوردنش بدتر باشد شکور زود کینه که و خادم بود و دستگیر خوردن باشد شمار عبد
 و محنت است شکر در نیام زن بود و در غلاف نبود حکم و فرمانروایی و فرزندان و ملک
 و دولت و منفعت مال و فقر بود و اگر بکشد شکر در دست دارد بفرستد آن مال و حکم
 رانی و فرمانروایی بکشد و فرزندان او را حاصل شود شمع عت و فراخی نعمت و کاف
 و پادشاه عادل و فرزندان و عوسسی و مال و بزرگی و سیر و پادمانی و علم و عیش
 و ثواب و کینه که وزن باشد همه اینها چنانکه میزند شوند شکر کردن
 با صفا و طلب کردن محبت و حمله و نزد و بر و آن بکار برود و غرق شدن در آب بود
 دنیا غرق شود شکوفه اندوه باشد شهادت الکوشادات آورد از اندوه و غم
 نجات یابد شهادت نجسین با موم میراث هلال و غنیت و علم و ملک و قرآن در روزی او
 بود شکرستان و دنیا پاک و راست و کارهای آشکار و عیش و شرب و زنی که جنت
 او باشد و پادشاه و در پیش شکر و عاقبت و قوت و امنی و فقر و استواری که را باشد
 شور با خیر و منفعت باشد شکر یعنی سیاه دانه جنت و خصومت باشد شیر
 هر چه نازد و سبزه بن نر بود و شکور نباشد و خوردن در روزی هلال و مال و فرزندان
 و غم خوردن بود و اگر از حیوان حرام گوشت باشد مال حرام باید شکر مال و منفعت
 و علم و ملک و فرهنگ و شادی و ثواب بگو از طرف پادشاه باشد و کینه که
 روزی گفته اند شیر جا نوزیت می دشمن قوی پادشاه و مردی دلاور روزگوار
 باشد شکر خورده و روزی هلال و فراخی روزی و عیش و شرب و کثایش که را
 بود حرف الصاد صابون اگر بکشد صابون دارد و با او جاده میشود از کارهای

نه کند صفائی مردی طاع و عالم باشد صاعقه غدا بکسی باشد صبح و بد صبح
 صادق خوب خبر و کاذب بد و شر بود صبر مردی عالم بود که عیال و خرد و مال و خوردن
 اندو باشد صحرای شادی و خرمی است صراط حضرت صادق فرموده که کارزار
 کار صفت محاطه و خوف و ستم از طرف پادشاه و اتفاق کردن باشد و اگر بیز از صراط
 گذشت از بلای بزرگ ایمن گردد و صفت سزای بد و او را در بود و اگر صفت نوباست
 در از می عسر و تندرستی است صلوات فرستادن را در می سزای کرد و صمغ
 مفت اندک بود صدق خادم زنان باشد خواه مرد و خواه زن صندل فربین
 و خمر و مفت جا و حرمت بود صندل سرخ بهتر باشد صورت اگر صورت خود را
 بصورت دیگری بپزند او را بشویند بگوید و اگر بصورت جانوران میباید بداند
 دروغ گوی باشد صوفی حضرت صادق فرماید که صوفی بدین دست از دنیا
 کشیدن از خلق کناره گرفتن بطاعت خدا مشغول شدن طبع از کسی نداشتن بود
 و اگر بیز صوفی شد در خاتمه با صوفیان برآمد راه آخرت گیرد و خیرات کند و در
 دنیا گوید صوف مفت و نبوی و دینی بطاعت مشغول شدن و تعقل شدن
 و کردن مردی بود که در دست او حق بداید حرف الضاد ضعیف است هر یک
 از اعضا خوش باشد خاصه اگر سر خود را ضعیف بپزند بسیار بد بود حرف الطاء
 طالع دیدن بزنی و جاه و خزینه دارمی ملک مال و منفعت جمع کردن باشد
 طایس زن خانه و کثیر و فرزند و نفع از زنان باشد طاوس پادشاه محرم
 بزرگ قوم باشد که خداوند مال و خدم و جمال چشم بود باشد و اگر بیز طاوس
 مال دست از پادشاه و عو و جاه یابد و طاوس را در دنی صاحب مال و جمال بود
 طاعون جنت و قتل و کارزار و بلا بود طباخ مرد حریص جنگجوی با خصومت است
 و طباخی کردن سخن بیجا بهی با شد طباشیر خوردن با اندو و نصرت از سلطان
 بود طبق خادم محبت و کنیز و فائده از طرف زنان و دولت آخرت بر طبق
 طبق بود طبق خبر نموده بود طبیب مرد نصیه و عالم در دین بقدر علمش در طب نبوی

طلاق دادن نگوید طلوع شکوفه خرم باشد بدن و فرزند و نعمت روزی و نفع
 و گرفتن مال برود و طنبور زدن شنیدن مصیبت اندوه و کلام باطن باشد طوطی
 فرزند و غلام و زن یا گره دشت اگر دجله و مردی یا بد که برادر است رود باشد و خوردن
 گوشت یا دانه اشخاص موصوف مال و نفع باید طوق حج و ملک و ضمیمه امان
 و غلام و کنیز باشد و اگر طوق در کردن اسب بپزند یا دشت بزرگی یا بد طبلستان
 حضرت صادق فرموده که عت و جاده و فرزند و دوست دیداری و علم و جزئی
 و دین بنگار داشتن و شمشیر بود تاویل او را از الوان زیاد و نقصان می کنند حرف
 انشاء عظم اگر بپزند کسی بر او عظم کرد ظالم محتاج او شود و او ظفر باید طلمات
 کفر و تحریف و فرستادن را و بدعت و در ضلالت افتادن بود و اگر بپزند که از عظمات
 بیرون آمدن او اندک گردد حرف العین حاج مال از پادشاه و صندوق از
 حاج از خوشان یا متربان پادشاه زنی خواهد داشت حاج کنیزک باشد عاشق
 اگر بپزند عاشق شده آرزو مند و حریص همان چیز شود عالم اگر بپزند عالم شود
 در س میگوید بزرگی و عت و جاده و قبول مردمان و کامرانی و ملک یا دشت عبادت
 اگر بپزند عبادت میکند شادی و خرمی باشد و اگر بپزند که در جانی عبادت میکند
 که در شریع جایز نیست یا کمربست بگوید یا دشت و دریا کاری کند عدد در خواب
 عدد معین دیدن چ یک است دو صد هزار یکی بگوید عدد پس بجه خوردن نگو
 و خام بدو در عیش ریاست و بزرگی و منفعت رفعت و قربت و عزت و
 بزرگوار می باشد عرق اگر بپزند از او عرق آمد زبان می کند عروسی بدو خصوص
 با ساز و رقص و اگر بدون آنها باشد بهتر است عرش شدن حرمت و بزرگی
 جلال یافتن بود عیس خیر و منفعت باشد عشا ر یعنی باج گیر مردی یا همکار
 بود و عصار دیدن بنمایا شد عطا اگر بپزند کسی با عطا گرد یا از بد بگیری عطا نمود
 معلوم کند از چه جنس بود از قرار آن تاویل کنند عطله اگر انجمد لقمه رب
 العالمین بگوید سعادت عاقبت بخیری بود عطل حضرت صادق فرموده دیدن

منحل بخت دولت و مادر و پدر و پادشاه و مال و فرزند بود تحقیق مرد اسیر و پارسا
 باشد علامت اگر علامت بنگو بود خوب باشد و الا بد بود علم بزرگی و سفر و عز و جاه و نیکو
 احوال بود و عمارت و اصلاح کار و نبوی و خیر و منفعت و کامرانی و کنایه بشکار بود
 عمود و مردی درست و راست و کلام زشت و بهتر و بزرگ است و عتاب مال و نعمت
 باشد که برنج بدست آید و خیر و محبت و کامرانی و دنیا و نیکو و ملک بود و عود و مردی خیر
 و پادشاه و پارسا و عادل و شرف و آفرین و مال و نعمت و بزرگی بود و عود و سوز کینه
 با فرزند و غلام هر دو نمند بود و عورت بد اما که عورت از زنان نامرزا و نوجوان است
 اگر عورت خود را برهنه بیند و او را ننوشد بد بود و اگر پوشد نیکوست عید اگر زن
 باشد با مردی عاقل و اداکار و اشد و اگر رمضان با مردی عاقل و اداکار صحبت کند و از او خیر
 بیند و اگر عید ترسد و ایو و بیند او را از دشمنان فرات باشد حرف النین غار اگر بیند
 در غار و قیم شد و غار دیدن در هر حال خیر نیست غارت جات خدمت
 و شتم و ازانی زخمها باشد خالک و ادب و فریبک مدح و ستیزین و حج و مال و خیر
 و خوشه و دفع بود و غایب اگر بیند غایب از سفر ادا و از خیر رسد و اگر غایب را
 بیند کارهای او کند و کرد و عمارت و محبت بود و انقناع او بگو بود و غرامانی
 خادم دانا و دوست مهربان شاگرد بزرگ باشد غرق شدن پادشاه اگر کش
 کند و اگر بیند که غرق شد و بیرون آید از کارهای دنیا دست کشد حضرت صادق فرمود
 که غرق شدن در آب بسیار و قبال و کار خوب صحبت مردم غایب و دفع بود و غرق
 یعنی جهاد کردن حضرت صادق فرمود که غرق کردن خیر و برکت و سنت رسول است
 آوردن او و وظیفه یافتن و صحبت از بیماری و اطاعت نمودن پادشاه عادل و نیکو
 عملها و محبت یافتن و بدستل از حجاب غسل کردن از اندوه و برهه خلافت زن
 شوهر کند و مرد زن کرد و غلام شدن بد و خریدن و بخت علم شادی و خردی
 بود و اگر خود را در غنی و دشوار بیند کج یا بد و غنیمت اگر از اموال کفار غنیمت یابد
 زخمها از آن شود و غرق آتش اگر بیند از برای مردار بد و غمناک شد علم و مال و دفع دنیا

و قرب سلطان بنید غوره دیدن خوردن صفت و مفت بود حرف الفاء فاخته
زن دوا شدن حاجت فرزند و خادم بود قال گرفتارن ظفر بر دشمنان رسیدن
برادر دوا شدن حاجت بود قال و ه س در آن بهتر است که بختان بدشته شده گفتند
مالی بود که پیرنج بدست آید فتنه دیدن ب نایب فراجی جای سترخ کتیه
کارها دوست زن باشد فراس دلاله وزن است فرج اگر بیدماند زمان
فرج دارد خواری و ذلت بیدد اگر زنی بد که از فرج او که بر سر او آید او را سر زندی
دزد و راهزن ها عسل گردد فرزند اگر بیداد و جبری شد خیر و منفعت بیدد اگر
پسری شود و بگین و مخزون کرد و ولی زود نجات یابد فرحون بادش جبار و ستمکار
باشد فرو دامن اگر بید که از بید می شود و آمد در مالش نقصان پیدا شود فتن
منفعت بود و اگر تلخ باشد بگویند فطاع خوردن و منفعت و بوسه دادن خدمت
کردن است و زایل شدن غم و اندوه باشد و فطاع فرو بستن مرد خیر بود فطاح
دعای بد و اندوه بود فطوس مفاسد است فطوق مال و نعمت بود و منفعت فطوق
بخیل است فوطه شاد گامی و پوشیدن و راحت و تندرستی بود فوطه
معنی حمزه یابنده و بیماری و خصومت و لجاحت و نام سازگاری با اهل و عیال
حرف الفاء قاضی اگر بید که قاضی سید برج بدو اگر قرار نود و مالش
از دست برود و اگر بید قاضی را و تنگ کرد حرمت منزلت یابد قافله اگر بید
ایل قافله مفید با کار نگیرد و الا بگوید قالیب اگر قالیب نفس بید خادم باشد
قالیب دیدن کسرن بگوید قالیب اگر بید قالیب داشت ولایت یابد و
و حکمت و ریاست و محبت حاصل شود قالیب قالیب و ظفر و سر و زرگی و غرت
و شمع از بادش بود قیام خوش باشد قلیح زن کتیک و مشرف خانه
بود قلید گوشت قدید خوردن بردن و دادن چله بد باشد قشیر با این است
و زایل شدن غم در ستن زلفت و بلا و ظفر یافتن بر دشمن و داییدن برادر
و خیر و برکت و ذوال قلیب و قریب کندی پسری بود که مال بد و بسیارند و فضل زدگر

جس بود و قد اربشم است مرد را بدوزن یا میگویند قهتاب اگر مجهول بود ملک الموت بود
 قصه خویش از حرف این بود و قصه کوی مرد میگویند قصه شد قطران مال حرام است
 قفس زندان جای تنگ با وحشت بود قفس دیدن ساقین قوت و محبت و زن
 و عمارت دشتین بود قلعه دولت و نعمت و قلعه خائن صلاح دین بود و اگر بسند شکر
 در قلعه کرد بیت اقلیه گوشت نخبه بهتر از گوشت قلعه است و در قاعیل از هر حیوانی که باشد
 از او تعبیر کنند چهار مازی مشغول شدن بکار باطل و هلاکت و جنگ و خصومت
 و مصیبت باشد قذیل امر خسته زن خواستن و توفیق عبادت و طاعت و تقوی و عزت
 و دولت و کثرت است که را بود و قذیل امر فروخته منفعت اندک باشد و غیر خیر و دور
 باشد قی کردن توبه کردن و نصرت و اعظم رستن امانت باز داد و ندادن
 کار را بود و چیزی بپس داده باشد باز که در صرف الکاف که منفعت بود از مرد
 بزرگ یا از سلطان کارزد محبت و فرزند و شرف و پناه و برادر و توانائی و ملک
 اندوختن بود کارزار کردن طاعون بود و اگر بسند یا تیر و گمان کارزار کرد در میان
 این که میگویند کارزار یا اگر بسند کارزاری میگرد و شغل او نبود توبه کند و
 باز کرد و از دشمن برود و جهان جوید کاشه جوین اگر در او خوردنی بسند روزه
 بود و اگر خالی بسند نصرت و منفعت است کاشه مال و بزرگی و دشمن و مکر و جبهه بود
 کاشه کار کردن میں نمودن بکیش کافران و صحبت کردن بجائی که عقدا و اتفا
 درست نمائند بود کافور مردی عالم و زن دوست کنیزک خورده و مال بسیار
 و شاه و خلاص سخن خوش آمدش نفس بود کاه مال عمارت بیرنج بدست آید
 و کس و معیشت و خیر و منفعت و کام و شادمانی بود و خاصه کاه گندم باشد
 کاهو اگر شیرین بود خیر و خوبی بود و اگر ترنج باشد زبان مال است کاه ویرس
 مال نعمت بود که برنج بدست آید کاه و دشت مرد تو اگر با خیر بود کاه و پیش
 مردی بزرگ با قوت تمام بود کاه و زبان خصومت است کاه و خورن خیر و منفعت
 باشد کاه خورن او بیگ نبود کاه شدن بد بود کاه است از کنیزک است کاهو تر

زن کثیرت مال نامنه غائب ریاست حدود است که آب خواندن اگر حدیث تفسیر بود
 نیکو باشد گمان مال حال ستر عورت و منفعت بود آنچه حجت و خصوصیت است
 کدانی خیر و نفع بافتن و جاهد و عزت و میث است اگر مردمان چربا و دهن داران که
 گفته شد باید گردان اما منتهی توانی و خیانت و قرض و بیماری و دیگران باشد
 ولایت حج و خصوصیت محالجت و کثیرت و اگر برخی از طلا باشد حج کند و اگر از غیر
 کثیرت اگر از آهن خصوصیت باشد گردان و زن اگر نبیند که او را گردان ندند و سر
 از او جدا شد اگر بزند بود از او جدا شود و اگر بیمار بود نتواند بایستد و اگر جدا شود خلاف آن
 بود کرده جای تو انگریز در ویشی و خوردن و مال باشد گردان اگر ببیند که بر گردان
 سوار است و میرد و بزرگی بایستد و اگر بزند که با دست بر روی گردان و ولایت و عزت
 و رفعت و جاهد و خرمی و استیانی بود اگر شکم نیکی و هر صیاد مصیبت و طمع
 از مردم باشد که کسی انصاف عدل عزت و مرتبت و ولایت قدرت
 و جاهد بود و این سیرتین یکدیگر علم است از راه دین اگر کسی هنر مرغان است و
 دیدن و بزرگی فرما زردانی و ریاست ثناء و مرتبت و امر واهی باشد که گشت
 پادشاه ظالم دزد و دروغ زن زن مخالف است که بایستد عمارت گردان کرمان
 بد و خراب گردان نیکو بود حضرت صادق فرموده که دیدن کرمان دین و زن اندوه
 و نابکاری و دوستی و قرض باشد که کرم اگر ببیند که کرم در شکم او جمع شدند و
 طعام در شکم میخورد عیاش مال او را بخورد و کرمان خیال خدم و حشم و مال و
 خواسته باشد که گردان بد بود که تخمین اگر از خوف باشد نیکو بود و الا بد باشد
 که گشتن شادی و سرور بود که گری اگر ببیند که گشت در ویشی و تنهایی و غم و
 بستگی کار و نامرادی بود که گشت درخت گردان مردم بخیر و منافق بود که گشتن
 روزی حلال باشد که مردم دشمن خود و سخن چنان باشد که زنگاه غم و اندوه است که گشت
 سه روزه و سستی افتاد گردان است و دیدن و مضرت و دشمن و خصوصیت نقصان
 مال و جاهد و گشتن اگر فلان میگوید کشتا و رز تو کل بر خدا گردان روزی حلال و نفع

و بیماری عروق و جابه و مال بود کشت کردن سبک بود کشتن اگر میزد که کلوشی او را
 بریدند پس گنید که از آن کسی نمی باید بداند که گشته مردی خنجر و مکار بود کشته غم و اندوه
 خاتمه که از کشتی بیرون نیاورد اگر از دور کشتی میزد سفر کند و سودمند کرد حضرت صادق
 فرماید که کشتی و بدن آن و فرزند و پدر و مرکب و فرج از جسم و آئینی و عیش و تو انگری بود
 مغربی گوید که اگر کسی بنید بکشتی نشست و بد ریاضت بگارد با دشتا متقل کرد و بدید
 آن پنج و محنت بدور رسد کشتی یعنی پنداشت مال و منفعت و کسب بود
 گفته حضرت صادق فرموده که حلیفه و امامی بزرگ ایمان مسلمان و همی بود
 گفتار و رفتن جاد و دو مکار و فرسوده بود کفجه کار و فرمای خانه است کفش
 زن خادم و کنیز و قوت و ضعف اقل خادم و مال سفر بود گفت دیدن
 دست فراخ دست و مال و ریاست و دلیری و از خسران دور شدن بود و هر زباده و
 نقصان که در کف بیند از آنچه گفته شد تاویل کنند گفت دریا منفعت کم باشد کفش
 اگر میزد هر مرد کف ساخت نفی حاصل کند و اگر برای زنده کف باز زحمت کشد و
 کف از دیدن بنیاد کلاب تدریست و ثنای نیکو باشد کلاب مردی فاسق و
 عهد بود و دیدن کلاب هیچگونه خیر نبود کلاب حضرت صادق فرماید که ولایت رست
 و برزگی و شرف و مجد بقدر قیمت کلاب باشد کل لسر کل دیدن مال و متری و بزرگی بود
 کلیک فرزندان و دوست مردم و دو نیت و بدعت و کنیز و غلام نیکو
 و نامه غائب بود و اگر کل را از درخت آتش و میزد غم و اندوه باید کل قتل و لعل
 و غنیمت است کل خوردن مال خود یا خیال خود خزینه کند و اگر بسند در میان کل غرض
 در محنت و بلا باشد کلمه بوقی خوردن منفعت باشد از طرف زبان اگر بی حس کام بود
 اندوه بیند کلنار خوب باشد کلنک مردی غریب یاری کننده بود و کلوش
 و خرج مردم بود کلیج مال و روزی و سرخ و نیت و عیش و شرب است کلید
 اشارت گارها و فراخ از جسم و شفای از بیماری و یافتن مراد و قوت دین گذاردن
 حاجت اجابت دعا و علم باشد کلیک اگر صاحب خواب بسیار بود نیک

الا بد باشد کلیم هر دی ریس و دست و پا بس وزن تو اگر وزن باشی و کثیر کن غلام
 و خیر و منفعت بود کجایان مغر و فرزند و برادر وزن و قوت و کردارهای نیک و مردم در
 و مرآت بود کجایان پند و منافق است کجایان کجایان اگر زرد بود بیماری باشد و اگر
 سرخ بیند جگر و خصومت باشد و اگر سبز باشد دل بر فراخی سال و نعمت است
 کمر منفعت از پدر و فرزند و بزرگی و پناه و عسکر و از او انصاف یافتن از خصم باشد
 کت این نیکو باشد کند از اخلاق باری خواستن است کتا ر میوه مدد است
 مال بر نعمت بود کتا ه کردن مصیبت باشد کتج اگر بسیند که کنج یافت بیماری باید
 کند پیر دنیا بود و اگر بسیند که بوی حسرت و ادا مال دولت باید کتک اگر بسیند
 که کتک شد محتاج و بد حال شود و نقصان بخش مصیبت از طرف خویشان و نقص
 و تباهی این بود کت در میان بود از طرف خویشان نقصان و تباهی دین بود کتدم
 دیدن خوردن این مغر و شدن از ولایت نصرت غریبی خواسته حال برنج بود
 کت عیال و خدم و دمان و خوسته است کت خیر و نیک و مال نیکو بود کمر یا بیماری است
 کوز زندان نیک و دانه و دانا باشد کردگان مالی است که برنج حاصل شود و اگر
 بلخ باشد مال حسرت بود و اگر بسیند که کردگان دارد خصومت کند کوز بسیند فاجع است
 دیدن خوردن و مالی بود که از نتایج فال کسیرن سختی حاصل آمد کوز تو اوانانی
 و علم و حکمت بود کورستان صحبت نادان زندان باشد کوزه زن خادم
 و کثیر و قوام دین صلاح و عسکر و از او نعمت و برکت میراث نام بود کوش
 کوشا که اگر نرید او را کوش شود و اگر ماد دست خری باشد و اگر بسیند
 کوشا که سوار شده ناماد شاختم بودند کند و از او بزرگی باید و ناسا بر احکام را
 از لون و قبیله کنند کوشند غنیمت و خیر و بزرگی و زنی بزرگوار و مال و نعمت
 و جاه و حکومت باشد و اگر بسیند که کوشند مشی بر اند بقدرا آن مردم مهر شود
 کوشتها دانا باشد که بید هر چه بخت نریند خوشتر باشد و مال و نعمت تاویل
 کنند و کوشت خام عسکر و دانه و بیماری و غیبت کردن است و کوشت هر

حیاتی که در خواب میبازان تا ویل کنند کوشش اگر از اهل بی بی دزد و خرد و دست
 و رفیق و پسر و غلام و مال خواسته و دشمنان خوف باشد گوشتواره حضرت صادق
 فرموده که فرونی از پیش و حال و اموختن علم قرآن بزرگی و جاه و اندوه که از سبب
 طلاق زن حاصل شود بود گوشتک مال و نعمت و ولایت و مرتبت و ریاست و برکت
 و پادشاهی خردی بقدر آن شکوایی که در کوتالت میبندد گوگرد نگویند باشد
 گوگرد اندوه باشد خوردن او خیر بسیار و بزرگی عظیم باشد گوهر حضرت صادق
 فرماید که کندن گوشت پادشاهی و شجاعت و ظفر بر دشمن و بلند می رفته و رئیس بزرگ
 بود و مالای که در رفتن نیکو باشد گوهر مال علم مشهور و فرزند و فرزند و فرزند و فرزند
 و زن صاحب حال و مستوره و کلام خوش و خیر و برکت و نیکوکاری کردن بود و گوهر آن
 ناسفته و خزان ناکره باشند گوچه اگر فراع باشد خیر و منفعت میبندد و اگر تنگ بود
 اندوه باشد گوشتی که میبندد که پادشاه گوشتی بازی میگردد بر دشمن ظفر یا بد گوشتی
 زدن مطلق خوب است آگاه دیدن خوردن آن بین و مال طلال فرزند و ولایت
 و منفعت و نیکوئی بود و گیسو اگر تهی بود تن مردم و دانه نهان محتاج شدن
 باشد و اگر چیزی دارد و دزدی میبست بود گیسو مال و نعمت و قدر و ولایت
 بود و مرتبت و ولایت و فرزند و نسل و پیوستن با اهل بیت رسول بود باشد
 لیکت دشمن ضعیف باشد حرف اللام لباده هر لونی که میبندد پوشیده
 از آن تا ویل کنند لباده دیار مردان را بد و زنان را خوب باشد و لباده پشیمان کرد
 مردان را زیاده ای مال و دین خیر و برکت و صلاح کارها و زنان را خسرویی دین خیر
 و منفعت و دختر باشد لباس دین پاک و توانگری و عروجه و منفعت و عمل نیکو
 و عدل انصاف و خوشی بود و از لون نوع آن تعبیر کنند لبک بالا پیران
 زیرین دختر اند بختی گوشت لب بالا خوشان مرد و زیرین نا باشد لرزیدن
 عورتها نیکو بود و لرزیدن آسمان فتنه و فساد باشد لشکر بیخ و سبیل و پادشاه
 و جنگ و خصومت و بلا و محنت باشد لعل زنان خردی و دختر و نیت و مال

و نیت بود لقا ح دستنوا شد کلام خوش مال و فرزند و دوست رفیق و خلاص
 منفعت باشد لقا ح مرد و هفتانی بود و پادشاه و غریب با سببان در نیت
 لقا ح نگویند لقا ح کلام خوش و بوسه دادن مال و نیت بزرگی است لقا ح
 است غریب و نیت و بزرگی و روز و داشتن و خاموشی و است و هر گز باشد
 لقا ح زدن بکس را رنج رساند و نقصان شرف بزرگی و فساد و حال بود لقا ح
 معنی لقا ح است بدن او بیک نبود لقا ح صغینی در کار با بود و محتاج بود
 و اندوه و نقصان عیش است لقا ح زنی و دیدن و خوردن و کلام خوش باشد لقا ح کلام
 ریاست و سر و عالم هدایت و حکومت و علم و حکمت بود لقا ح مطلق علم و اندوه
 باشد لقا ح هر گونه که باشد خوب باشد لقا ح اگر نیت باشد زن عالمه و کینک
 و عز و جاه و قدر و قیمت آن بود و حرف آلمیم ما را دشمن بخانی و زندگانی
 و سلامت پادشاهی و سپهسالاری و دولت و مفت و سپهر و مرک باشد
 و اگر در خانه بسند دشمن خانه بود و از بد دشمن قوی است ما ز و کرده و اندوه
 باشد ما است اگر شریف باشد نیک و الا بد باشد ما کیان زن با جمال و کینه
 خورد و خادم بود ما شش بخت نیک و خام بد باشد ما میران و بخوری و خوردن
 او کینک باشد ماه حضرت صادق فرماید پادشاه و وزیر و ندیم شاه و گاه
 باطل و والی و عالم و معتمد و منور و پدر و مادر و زن و زنانش و فرزند و خیر و منفعت
 بزرگوار بود ما می و وزیر پادشاه و لشکر و دختر و کرد و عیش و علم و فایده و کینه
 با هند و بود ما می بزرگ و زن است ما می خوار زن باشد محاسن علم میا بود
 محاسن شراب فساد و هوای نفس بود محراب امام مسجد پادشاه و فایده
 و محنت است و هر نیت بد که در محراب بیند دلیل بر اینها کند بخیر و معنی و اعطاء
 میزد که و اعطاء شده مو خط میکند اگر سر و دار و اهل و است بگوشت میر جان حضرت
 صادق فرموده زن فرزند و زینت و جمال مال خادم شاه مرخان هر چند بزرگ
 بیند قوی تر بود و دلیل بر بزرگی و نیت باشد و مرغابی مال و بزرگی و ریاست و حکومت

و ریاست و حکومت باشد و عزت و ارادین پاک و تقوا و صحیح و نظام کار و پادشاه
 و بزرگواری و خیر و منفعت و زن است مراحم نهادن بر اندام اگر بدید که از آن تقایافت
 خوبه الا بد باشد مگر کان و بیع دوست موافق و مال دوزی و حسرتی و فرزند بود و پدر
 که در شرکان بنشیند با نهان و ایل کنند مسجد پادشاه و قاضی و عالم و رئیس و
 امام و خطیب و تودن قیم مسجد و اینی و خیر و برکت و زن و استرخ نیکی با شرف
 کردن نیکی باشد مسکه خوردن مال حلال و گواهی دادن بر راستی و علم و دانش و معیشت
 نیکی باشد مستی مال حرام است و دستی از شراب مال بزرگواری بود مسواک
 کردن از بلاها این شدن است مسلمان شدن مال حرام خرب کند مسکه
 مردی بزرگوار که میان مردم دوستی نکند و نصرت و مکروه باشد مشرق علامت
 عالم و برآیدن آفتاب وانی حاجت بود مشرک دیدن شدن بد است مشرک
 کار باطل است مشرک مرد عالم و دوست و کینه و کلام خوش باشد مشرک
 است سفر و مال خواسته بود مطرب دیدن و دیگران با آموختن مال حسرت است
 معتبر مردی است تا ند قاضی و دعا عطا همچون اگر بسند خود و شفا یافت جو
 و الا بد باشد معده مال حرام و صناعت کلام خوش و فرزند و زندگانی
 کار کردن بود مسلم شدن پادشاهی و بزرگی و ناموری و فرمانروائی است
 مغر مال نهادن و خیر و عقل بود مقصد کس کار و مالی منفعت و معیشت است
 بهشتی زن و زرا شوهر و خادم و منفعت باشد کس مردم غله و دود
 باشد و کس عمل مرد و فراخ روزی باشد معروف مردی معروف بود و سپردن
 بخت و دولت باشد و دیدن جوان مکر و حیل است ملخ اگر زنده بود سب
 و اگر بخت بود درم و دیار باشد مناره فردی بزرگوار و پادشاه و امام بود
 ملخ پادشاه و قاضی و خطیب و ضربه بینده و مال بود چشم مردی
 دروغ گو باشد منقا بخت باشد مننی فرزند و مال زیاد بود و رفتن او نقصان
 آنها بود خمد راحت و آنسانی و عیش و غر و جاه و آرامگاه و مرگت و آ

وزن دکنیزک باشد مهر بر کینه زدن و نامه مهر کردن بر متهام عمل بالا گرفتاری رو تو
 وین مال نیست کار دانی بود مهره زنج خادم و کنیزک مال ادب و فرمای
 و فرزند و غلام خورد بود و هر چه را کند کی اهل بیت است خورد مردم در آن شهر
 عاقل و خوش طبع و فرزند صالح و مال معیشت بسیار بود و موز تو انگری و در
 باشد موزه زن کنیزک و خادم و وقت عیش و طفر بر دشمن منفعت است
 خوش زنی معتمد بظا هر نیک و در باطن بد بود موم اگر سفید باشد نیک
 بود و الا نیکو نباشد موی ستر و نچ کردن سفر نمودن غرت جاه و آ
 باشد مومبایی نیک نباشد چی بخت مال حرام است همیشه امام و طبع
 و رئیس مال فرزندان بود مویز مال و نفع و نعمت باشد میده در وقت
 خوردن اگر سازگار بود خوب و الا نیکو نباشد حرف التوانا حق توانا
 وقت و مقدار مردم و دلاوری فرزندان منفعت بنده و برادر زاده است
 ناریخ دوست فرزندان و مزاجت و مهارت و نفع بود با طلق کلام خوش
 و مال حلال معیشت بود ناف مرد منافق و دروغ زن و زن خوب مادر
 و پدر و کنیزک و مال روزی بود ناقوس زدن دروغ گفتن منافق شدن
 و هر دو ای اهل کفر در دل دشمن نام حضرت صادق فرماید
 که نام نیکو یا کنیت شنیدن این خبر و برکت نفع باشد نامه پتید نامه
 جزئی بر او پیشیده شود نایان عیش و خوشی مال حلال و ولایت و شرف
 جنگ خصومت بود نایان است جاه و منزلت مال و نعمت و شرف و بزرگی
 و معیشت زیادتی دین بود با و دان رئیس شهر و همی و خیر اندک است
 ریختن آساف و دان جنگ و خصومت باشد نایان خواه اندوه بود دای زدن
 اندوه و مصیبت و جنگ و خصومت نایات کلام خوش بوسه دادن و
 و فرزند و مال روزی حلال بود نایش گفتن زود است اگر مردی صالح بود
 نیک و الا بد است نیک مال حرام بود بخود غم و اندوه بود

اگر بزند که متفاد او شد بزرگی باید بهمان مقدار نخا پس زبان مال و تنگی معاشر بود
 نزد کلام باطل است نزد بان مرد صالح پارسا و ظفر بر دشمن مرد قاسم میزند
 و زنده گانی بود نرس حشرت پوشیدن کار و بدعت و کراهی بود نرس
 اگر درخت بزند فرزند و الا اندوه باشد لغت غم و اندوه است نعل مال
 بود اگر بزند نعل حیوان میزند مال او را بر همت مانند نعلین سفید فرزند و کتیک
 باشد فقط زن با کار و مردم عوان غیا ز مال حرام باشد نقرین بر ظالم نقرین کردن
 ظفر بود و بر مظلوم نقرین کردن بد باشد نقاد نقادی مردم دانا و حکیم و غرور مذمت
 نکلین فرزند مال و ولایت غش و خادم و بزرگی و شادی و عزت و ظفر بافتن
 باشد نماز کردن ایمنی و شادی و عزت و ظفر بود نکل مال لال باشد نکات
 نقد و آب اندوه و خواسته و خادم و مال بسیار و کتیک بود نکل نکات فرد
 بی شرم بود نوحه کبری اندوه و مصیبت باشد نشاء در غم و اندوه بود نسیره زن
 فوت و سفرد فرزند و ایمنی و توانائی و ریاست و ولایت بقدر نسیره بود نسیله فرزند
 زن کتیک باشد نیک با همش کردن نیکو است صرف الواو و زرخ
 مردی زاهد باشد و زیر نیکو و عزت و نیکم غم دانه بود و خصوصاً خان
 بسیار نیک بود و کلیل دیدن شدن مردی منصف است و برانی هر بنائی را نادل
 از آن کنند صرف الهام و نون شرکت بود و هر چه خوش شونده
 بزرگی باید و در دشمن ظفر باید و در آن کار و توانا شود هدیه فرستادن اگر جنس خوب
 باشد خوب اگر بد است هر چه خوردن خیر و نفع بود هزار درستان فرزند و نون
 خوش و از و کتیک و غلام و قاری و حکیم و متکلم و عالم باشد طلیله مطلق ارد
 درج و بیماری بود هما پادشاه و رئیس دولت و بزرگواری اقبال و عزت
 و زرگی و پادشاه باشد هموا بزرگی و شهادت و تدبیر است و ایمنی و مصیبت
 تنگی باشد هموم نهد بد و نفی و عا شدن بود بهر هم خشک مردم منافق و کجوی
 و خصومت باشد صرف لام الف لا حول الاقوت بسیار خوب و نیکو بود

لا خور و غم دانه و مصیبت باشد لا اذن دیدن خریدن و داشتن خرد نام بگوست
 لا اخرین را لا اذن دیدن دانه و غم بود لا که میان باشد لا نه از مرغ تا ویل کنند
 لا که نام مرغ است حرف الیا یا ره یعنی دست بند از هر چه باشد از آن آید کند
 یا سخن بوقت فرزند بود و اگر زود بموقع بود بیماری و دانه و باشد یا فاش چیز نیکو
 بود یا قوت مال و خرمی و علم و پسر و مرد نیک محضر و زن بکره و جوان پاک است
 رنج روزی شراخ و زندگانی و مال و نعمت دانه و فقط و عشرت و ششم ششم است
 یوز مطلق خوب باشد مل یعنی مبارز بسیار نیکو است و صلی الله علی محمد و آله و اطهار
 مقال در بیان تمسیر و تاویل سیر و رویای اهل سلوک علی سبیل
 الاجمال بر ضمیر صفات تمسیر اهل طریق محقق و مستور نخواهد بود که صفایان صافی طایفه
 فرموده اند که چون طالب صادق بتوفیق برزدی و در خمی فایده سرمدی صحبت سبب کمال
 در یابد باید که از مقتضیات طبیعت حیوانی و مشتهیات نفسانی روی گرداند و به حکم
 این شریفه ان الذین یبذلون کمالهم لیسألوا الله دست خصام در دامن
 آن مقرب که زند و بموجب آن که گویند لَوَلَوْ اِلَیَّ اللهُ لَوَدَّهٗ لَصَوَّحَا اِخْمَعِ عَلَیَّ
 و مناجای مذکور و از قول و قوت خود بمقتضای مَوْلُوا قَبْلَ اَنْ تَمُوْلُوا سِرُونَ
 اید و کمالیت بین باری الخصال خود را بصاحب لایب سپارد و تا آنکه شیخ
 کامل طالب صادق را سلوک مشغول دارد و از ضعیف کسب و ریا باوج کبریا و از مکان
 ناسوت بمقام لاهوت رساند و این مسیر تربیت بحکم اکثریت بنان باشد که نفس
 طالب بلند را بعد از طسیر ثوب و بدن از غیویش مصیبت تاب نوبه و آناه پاک گرداند و
 اینجا در عالم مثال از برکت طاعت و عبادت ظاهر و مستحیسان و اگر فانی باشد
 و عمارات بگوید و سبزه زار و اشجار و اثمار و فواکه بسیار و حیوانات خدائی دیده
 شود اگر فانه معمور بسیند خانه وجود سالک باشد که بسبب تقبیل طعام و ترک افکار
 و امثال و افلاطاف ساده و فضیلت زاید مندرج گشته خانه وجود سالک معمور و آباد
 شود و اگر سبزه زار بنید زمین وجود سالک است که بواسطه عبادت و طهارت

و ذکر مروج و مصطفی گشته و اگر هوا پیذ که معتدل است صحت بدن و اعتدال مزاج سالک
 باشد. گندم و جو و برنج و نخود و ارزن و جاورس و ذرت و غیره را صورتی که اریان و مذاب
 و فراغ و سنن و آداب و شریعت و طریقت باشد تشخیص هر یک از این جنوبات بسیار
 حال هر سالک در هر وقت معتبر بطن خواهد فرمود و چون هر کدام بر هر صفت منحصر نبود
 تفصیل لازم نیست و چنانچه مژده علوم ظاهره باشد فی بعض الاوقات با دامن
 مژده علوم باطنیه باشد پس مژده علوم دقیقه ریاضی و موسیقی بود و غنیمت
 مژده نماز باشد غالباً و دو شتاب تلاوت آن طاعت است سرکه مشقت آن
 طاعت بود شراب مستی محبت و شور عشق باشد ضریره مژده کلمه توحید
 و معرفت است خیار فرجی است که بواسطه پسندیدن الی از احوال خود در ظاهر
 آید باقی بقول همه صورته خود پسندیدنت هستند و آنه مژده ذکر است که با
 افتاده کی گفته باشد یا تکبیر حرارتی باشد یا غلبه رطوبتی و العیس بمیزه کجا بلیق
 بحال السالک است و امر و دوی و آمار و انجس و الوکی زرد و
 شفتا کو و لوت اگر چه مختصر نیست هر یک بر صفتی و محبت موسم طبایع
 متناسبه متمثل میگردد علی الاجمال مژده تسبیح و تهلیل و تکبیر و اوراد و ادعیه
 و تلاوت کلام الله و سایر عبادات است را یا حالین از بار روح و عبادت
 اذکار و عباداتی است که فی کمال ملالت و کلال است از سر نشاط و میل تمام
 بدان قیام و اقدام نماید عطر و شمایم نسیمی است که از مقام محبت بدماغ
 جان مشتاقان لغا رساند و چون در این مرتبه ذکر قائلی زبانی بخواند صفای تمام
 حاصل گردد و نور می پدید آید و بر رنک سبز نماید بحجت آنکه این نور است از نتیجه
 اعمال طاهر است و ظاهر جسد در می یابد و در عالم عناصر و طبایع رنک سبز
 اعم الوان است چون اوراق اشجار و سایر نباتات این رنک دارند
 بموجب سنن بصرهم یا تشاهی الافاق و حی النفسهم مناسب است و
 مطالبین بودن افاق و نفس از جمله لوازم است دیگر آنکه رنک سبز تعلق بعبادت

و فلک قمر از همه افلاک ادنی است بنا بر ایند و مقدمه اش می رسد و می رسد که
 که نور سبز مرقه طاعت جو ارج و انحصاست و این طور اولت از اطوار سبعة این
 طایفه دویم ترکیه نفس است از اخلاق ذمیمه شیطانی و سبع و بیسی نفس خلیت
 تا بصفت شیطانی گرفتار باشد اما راه است هرگاه که از صفات سبعی مبرا گردد
 و آینه گردد و نفس ملهمه و فنی که از صفات سبعی مبرا شود و مطمئن گردد و نور گیرد که علامه
 اطمینان و ترکیه نفس است در اینجا حال در مثال بطور اید هرگاه که در آفاق نفس بعد
 از رنگ سبز اقرب الوان رنگت کبود است چون در عالم ظاهر اول کلی که
 بعد دیدن سبزه بدید و بشکفت کبود است و از سطح زمین بسیار مرتفع میشود
 و از سبزه صفی و از باقی الوان ادنی است بنا بر نظم طبیعی هر آینه که در عالم ظاهر است
 در عالم باطن مقتضای الظاهر عنوان الباطن در اینوقت همان رنگ بطور
 میتواند بداند یا میرسد سالکان اعادک الله من الشیطان که در مقام
 نفس قبل از ترکیه بیسی برعکس خواهد که نار خود را بصفت نور نماید اما نتواند آن
 جهنمی خود را از کدورات پاک ساختن و از جهه فوقانی نمودن بر آنکه کدورت
 عین شیطست است و افلاک چیزی از نفس خود محال است و همه فوق محل
 فیض آن انوار متعالیه است و کدورت سفلیت با صفاء عالیه مانع از شمع است
 و در قرآن مجید از قول شیطان عجب خبر میدهد که لَئِنْ نَصَبْتُمْ مِینَ بَیْنِ اَیْدِیْهِمْ
 وَ مِیْنِ خَلْفِهِمْ وَاَنْتُمْ اَیْمَانُ یُضَمُّوْنَ عَنْ شِمَائِلِهِمْ اِذَا مِنْ خَلْفِهِمْ مَعْلُوم میشود که
 از جهه فوق مدخل ندارد و اما از جهات دیگر میاید گاه بصفت نور مکرر و گاه
 بصورت دیگر مانند انسان و غیره و لیکن وقتی که بصورت انسانی نماید بصورت حیوان
 انسانی تواند نمود و بصورت حشره نتواند نماید هر چند مکرر و بیسی همه عضا و خود را
 خوب تواند نمود چشم را نمیتواند خوب نماید با آنهمی نماید و یا عود نماید از زرق و یا
 علی لیل حال چشم و حال و شیطان بعیب نتواند بود باقی صفات انسانی
 که در طور شیطان نفس آماره روی نماید حیوان باشند متمثل بصورت انسان

بنایت کرد به نظر با صورت سهمناک ثعبانی یا با صورت خشرات چنانکه سعادتی یا آشنایی
 خراب کننده دغانی یا جاجایی هولناک موت کد دروخت ظلمانی در این حالت اگر
 غول بیند صفت کذب افزا باشد و اگر مار بیند صفت یا باشد یا صفت
 شدت هرامی بنای شیع یا شخصی مرانی بود و اگر اردو بیند صفت ناموس دنا باشد
 یا شخصی که ناموس بیند آشته باشد و ناموس دنیا میجوید و اگر کلس بیند صفت
 سمعه باشد و اگر جمل بیند شخصی است دنیا آلوده و از مردم اراذل باشد و اگر کرودم
 بیند صفت بخل باشد یا بخیل و اگر زنبور بیند صفت حسد باشد و اگر دلمک
 عتده بیند صفت بخل مغرط بود و اگر آتش بیند که جامه را میسوزاند صفت ظلم است
 و اگر بیند که جامه میسوزد صفت فسق باشد و اگر بیند که تن ویرا میسوزاند ظلم
 بوسی میرسد صفت کفر باشد و اگر خانه تاریک بیند صفت کدورت باطن است
 از لقمه هرام و اگر خانه ملوث بیند صفت محبت دنا باشد و اگر خانه بروحت
 بیند و هولناک صفت فساد عقاید باشد بدان **وَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى** که فرق میان
 صفت شیطانی نفس آماره و صفت سبع نفس لوآمه آنست که آماره شر است
 و فرما ید یعنی ضال و مضل است و لوآمه خود شر است لی فرما یده شریف است
 یعنی ضال است و مضل نیست در حالتی که لوآمه تبدیل شود آماره شود که هر دو نماید
 بنایت درشتی ایستی سبزه و انواع سباع در این حال دیده شود اگر
 ملنگ بیند واقعه نفسی باشد صفت کبر است اگر آفاقی باشد شخصی متکبر و
 اگر بوزنی بیند در نفس صفت غیظ است یا حین اتور و در آفاق خیالی که خود را
 شجاع نماید و لاف زند و اگر خرگس بیند صفت هرات باشد در فتنه فحور
 و معاصی کبره یا شخصی ناپاک بی پاک در ملاهی و مناهی اگر خوک بیند صفت
 ریا و بغیرتی یا ارتداد باشد یا شخصی که موصوفان به صفات باشد بود و اگر حمده و نه
 بیند صفت تقلید شخصی باشد در حرکات و سکنات نه در طاعات و عبادات
 اگر روباه بیند صفت مکر یا شخص متکار بود و اگر خرگوش بیند صفت جلدیه اثر

حیال است و اگر شغال و بید مجراج باشد یا شبنم یا غنیمت یا سرفت یا خیس زدوی یا بوی
 یا شبنم و اگر گفتار بید صفت خجاست یا ایزانی یا افراط غرور یا صفاتی متعارفه یا غضا
 یا شبنم که در آنها موصوف باشد بود و اگر کرکست بید صفت طمع یا قطع طریق یا طامعی
 باشد و اگر مکت بید صفت غضب باشد یا شهوت مرام یا ظالمی غنیمتی یا فاسخی
 شهوانی یا طالب متاع فانی یا مکت ساده صفت شهوت باشد یا فاسق یا فاسقه و اگر
 موش بید صفت حرص باشد در جمیع امور یا حرص باشد و اگر گریه بید صفت
 خد باشد یا خرد و اگر تمهل بید صفت غم باشد و اگر برخواست بید صفت اطمینان
 و اگر بق بید صفت غنیمت باشد و اگر ذباب بید صفت شکوه باشد و اگر عنکبوت
 بید صفت همن بود و اگر لاک پشت بید صفت اهام بود و در امور صوری و اگر
 خاگشت بید صفت فرار و اختفاء است از مضرت و اگر شیر بید صفت عجب
 باشد یا ظلمت و غضب و محبی و احیاناً صفت شجاعت یا ظفر یا کبریا شجاعی و مطهری یا
 کبریا شانی باشد یا قی سباع و حشرات همه صور مختلفه متمشده اخلاق نیمه و صفات
 خسته از صفات نیمه افراطی بصورت سباع و حشرات و حشرات زهرناک متمثل
 شوند و صفات خسته تقریبی بصورت سباع و حشرات نیز متمثل شود و در حالتی که در
 تبدیل با بد و طهر شود جایگاهی نماید که از کوه نرم تر و آرام تر باشد و دره و انواع
 بهایم در این مرتبه دیده می شود اگر ضرر بید صفت شهوت نکاح یا کسالت یا حماقت
 یا کینه یا بیضغات باشد بود و اگر کا و بید صفت شه طعام و اگر مریکا و بسند
 طعام بسیار خورد باشد و اگر گوستاله بید صفت اشتها یا فکر طعامی که هنوز خوا
 خورد و اگر کا و بید صفت محبت بود و اگر قریه بید کثرت معاش باشد و اگر
 کا و بسیار بید صفت عام یا الطمه متلونه که در خاطر گذرانیده باشد و اگر تجریر
 بید صفت خست باشد از اوصاف کمال جنبیت از آزار باسان یا کسی بدین
 صفت و اگر شاخ بزرگ یا شاخ بسیار داشته باشد صفت نخوت و زیاده سر
 باشد و اگر بزرگ بید صفت اتفاق یا جرئت یا کس بید صفت باقی بهایم و موش

صور متممته صفاتی باشد مثلاً به و متغارب این صفات مذکوره در حالتی که طعمه تبدیل
 باید و مطمئن شود زمینهای نرم و هموار که قابل زراعت و عمارت باشد و بر طبق مؤلف
 قتل آن مؤمنان و فوات یافتن غسل و کفن و نماز و تدفین در اینحال بوقوع پیوندد
 و بموجب این حالت فساد قامت قیامت بسبب اختیاری از صفات
 شیطانی و سبع و بهی قیامت صغری که یکی از قیامت انفسی است قائم شود و در بدو
 این تبدیل بعضی بهایم که در خاصیت انسان نزدیکتر ندیده شود مانند استر
 و غیره اگر اسب بنید صفت طاعت نماز باشد نماز فرض است و اگر اسب
 و سنت را استرو نافله را خری که بر او سوار شوند و گاهی را سپاهیان و اهل صلاح
 و گاهی معتمدان و اهل صلاح بصورت اسب نماید و گاهی دولت مراد یافتن است
 و اگر قیل بنید صفت طاقت و تحمل باشد و اگر اشتر بنید اسلام باشد و اگر
 چهار زو بار و ار بنید قوت اسلام و اگر در قطار باشد صفت سنت و جماعت
 باشد و اگر مست باشد صفت عشق باشد یا صفت شوق یا تشکر یا وجود و جدا
 یا عاشقی و مشتاقی و نگرانی باشد و اگر کوسق بنید اسلام یا شخص مؤمن است
 و اگر تحسیر بنید که رام شده صفت اطاعت و فرمانبرداری باشد یا شخص
 مجذوب که سالک شده باشد اما بطور اگر چه مختصر بر یک طور از اطوار دل یا
 یک منزل از منازل نیست چون طور هم است هم عالیه و دنییه در جمیع مقامات
 دخل دارد ولیکن در این محل مناسب سایر جنس جوان نوشته شد مرغ
 خاکی صرف همت است بشهوات و فکر نکاح و عصفور صرف همت است
 بنا که اقارب دانی و فکر تقویت شهوت بود کبوتر صرف همت
 بنا که افغانی و ارسال رسل باشد کلاغ صرف همت است با مورد حسد
 دنیا عکس صرف همت است با تردد خاطر در امور دنیا کرکس صرف
 همت بهال و جاه بود بطا صرف همت است بغسل عابد و وضو قار
 صرف همت است بغسل تن باقی مرغان آبی صرف همت است بطهاره

نفس از ملاهی با طهارت دل از مناجاهی و فکر اشعار و مساملی که بطهارت و حدت
 از لوث کثرت قتل و استنباط ماهی شربت که بتوحید و معرفت آمیخته شده اند
 خفاش صرف همت است بتقلیدات قشریه و فکر اعتقادات رستمیه و استبعاد
 از حقایق و اهل تحقیق بوم صرف همت است بدنیاد و استبعاد از اولیای و عقی و
 فکر فزانی و هلاکت کبک صرف همت در امور دنیا و معاش و فکر طلال خوردن و
 صرف همت است بحیل و معاش هر یک صرف همت است با رسال و صل و رساله
 و قرب جتن با سلطانین ظاهر یا باطن اصلاح ذات البین کار صرف همت است
 بصفاقت تعلیم و تعلیم علوم و معارف طوطی صرف همت است بتقریر معارف
 و تعلیم و تعلیم علوم و طریقت و حقیقت کلنگ صرف همت است بکبت تجارت
 طلال و ضیافت اطعام طعام گوشت صرف همت است بذکر و سحر و اثر و اصغوه
 صرف همت است با مورثا و فوق الطاقه لکلمات صرف همت است بتحصیل مال دنیا
 قلبی و اچ صرف همت است با مورد نیاز و طرام تذرو صرف همت است بحال طلال است خطاب
 صرف همت است با بقا ربیده و حج نعمه صرف همت است بحفاظت خود از خصماء و
 تدبیرات خلیف ابوتیمار صرف همت است بتقلید و استنباط و از توحید بلبل صرف
 همت است بدین و سماع و موسیقی فاخته صرف همت است بطاعت و تصفیه و ذکر
 دل موسیج صرف همت است بطاعت و مواظبت و مواظبت بر ذکر و عبادت دل
 قمری صرف همت است با ذکر و اطراد دل و صفای خاطر باز صرف همت است با
 عالیه روحانی و دعوت قبالان شاهین صرف همت است با مورد طریقت و ارشاد
 سالکان صرخ صرف همت است با مورد شربت و تعلیم و تعلیم آن باشد صرف همت است
 خایت اسلام عقاب صرف همت است با مورد ملکی و آل صرف همت است
 ریاست و سرداری قومی بهمای صرف همت است بسلطنت و سوری یا معنوی و
 وقاعت طاوس صرف همت است بریاضت یا طور خنی از اطراد دل یا مراتب
 جبروت سیمرغ صرف همت است بتخلیات انی و فانی فی الله و رسیدن

بمعالم لاهوت مقام قرب و زبان ارغان سیمخ حضرت رب الارباب است و پس علی
 هذا سایر الطیور و در این مرتبه نفس مطمئنه از نباتات و حیوانات معدنیات بعضی دیده
 شود مانند شلغم و کلم و چند رو سیر و پیاز و غیره یعنی نباتاتیکه بیخ آن از غذیه باشد
 اگر آن را مطلقاً هم بید مناسبت نفس مطمئنه بود و اگر خام بپزند مناسبت بر نفوس مثلاً
 اگر نباتات جمله زهر دار بپزند اصولاً کان و فروغاً صورت اقوال و افعالی باشد که
 از او ظاهر شود و سبب هلاک نمونی گردد و این نوع نباتات صورتمثله صفات نفس
 آثاره باشد اگر ترب بپزند صفت استحقاق و امانت باشد و نفس لو آینه منبث
 شود و اگر سیر و پیاز خام بپزند صفت جنب گفتن و غیبت و فحش و شتم بود و از لو آینه
 منبث شود و اگر سیر و پیاز مطبوخ بپزند صفت انی از مکر و منع کردن باشد از
 اقوال قبیحه و اگر کلم خام بپزند صفت مداومت و مسامحت باشد و اگر مطبوخ بود
 صفت نصیحت و شفقت باشد و اگر شلغم خام بپزند صفت زبونی بود و اگر مطبوخ
 صفت تواضع باشد و اگر گریز بپزند خام صفت عناد یا صورت جودیت باشد
 و مطبوخ از عان و ملاطفت باشد یا قوت پخت یا کرده و اگر چند خام بپزند
 صفت برودت کلام باشد و اگر مطبوخ بود صفت ملائمت کلام باشد و هر چهار قوت
 خامی از صفات نفس ملهمه باشد و مطبوخ از صفات نفس مطمئنه بود و جسم در آن
 مرتبه نفس مطمئنه بعضی از معدنیات بپزند مانند اگر اکات خام بپزند صفت خفا و
 باشد و اگر سوخته بپزند صفت مواظبت مداومت و کربا شد که خام صفت بیجا
 و تعطیل بود و محشه و گوشت و ساجده صفت نشی خواطر و اسیات قدم و کسر
 نفس و صفای باطن باشد از اج صفت وحد و بعضی بپزند نمک صفت
 ادب تربیت و تواضع و خضوع و فروتنی باشد لفظ صفت عشق
 مجازی بود نفس صفت استعداد سلوک باشد تنقیه مس ترک کینه نفس است
 از کدورات رسوم و عادات ممری صفت کسالت و مسامحت اما منتهی
 قبول صحبت باشد قلبی صفت مداومت و تعلق باشد اما مسفی صفت قابلیت

و تربیت باشد کبریا متن صفه غلوت و عزت باشد تا روح کبریت صفت تصفیه دل است تو قیام
 صحت و جسم و اسطرلاب از پنج صفت سحر و قیام لیل تا روح و هی صفت تخلیه سر باشد
 نوشتار در صفت جوع و اصلاح ذات البین و طاعت باشد تا روح و تجلیه روح و تجرید است
 اکسیر صفه مرشدیت و معرفت قابلیت هر طالبی است کیمیا گری تربیت سالکان
 تبدیل اخلاق و میمه کسبه باشد بدان عزت که الله یحقا بنی الکاشفان که ترقی نفس و
 سالکان و روزگان بطریق تزلزلت بنی نفس تازه که در سحر بدن دارد و صفه سلطان
 صفت نارت و غالب چون از ناری تزلزل نماید لوامه شود هوا نشت بر او غالب شود و
 چون از او تزلزل نماید طعمه شود دانت بر او غالب و چون از انهم تزلزل نماید مطمئن شود و بر
 بر او غالب شود و کلین باید و صاحب قار و تواضع و خضوع و خشوع موصوف گردد
 و چون صفات شیطانی و سبع و بهیمی صفات انسانی بتدل گردد از اشخاص مؤمن
 برهنگار نگویا و خیر و صلاح و طهارت و عبادت و تقوی شود بدان طهر که الله
 که چون نفس از اخلاق و میمه مژگی گشته قابل خطاب یا ایتنها النفس الطمئنة
 شود و با مراد جی الی ربک و ارضیه مرضیه مقرر شود بدین که مرتی اوست
 باز گردد و با اخلاق حمیده مجلی گشته در ملک قوای روحانی به حکم فاذ خلج فی حجاب
 داخل شود و در این حال که از صفات خود فانی و صفات دل باقی شد او را دل
 داند و نفس بخواند و چون از ملکوت ارضی ملکوت سماوی ترقی نمود ابواب
 سموت با و گشوده بموجب فاذ خلج حتی از اهل جهان گردد و بساوت سخات
 واقعی انسان را برین پنج مقرر شود اما آنکه طایفه منجیه و اعطان نادان عوام
 اسلام را بر زبان مقرر کرده اند که با وجود اخلاق و میمه بهشت توان رسید گذر
 و خیرای محض است نظم پنج بزم روز و شب عمر دراز تا بصدر ناری درمی
 گردند باز تو بدین بودی بدین در چون رسی بر خنجران باید بر سر چون که طور
 سیم تصفیه قلب است با اخلاق حمیده و اوصاف پسندیده یعنی حکمت و عدالت
 و عفت و شجاعت و گرم وجود و غیره چون دل بدین صفات موصوف گردد و بتقل

لا اله الا الله زکات که درت بخوانی و علایق را از آئینه دل زدوده انواع روح و صفات
 نور و صفای روحی نماید و افلاک حمیده جلی و اوصاف پسندیده اصلی در صور معدنیات
 شریفه و جوهر نفیسه پدید آید مثلاً اگر فقره بنید صفت صدق باشد و زلزله اخلاص و
 در و مروارید حقانیت و جید باشد لعل حکمت محبت حقیقی میسجاده حکمت الهی محبت آثار
 بلور حکمت طبیعی و شاعری و صفت زهر و عفت لا جور و ورع و تقوی فیروزه
 طاعت و عبادت یا قوت عدالت و عقیق شجاعت کهر با ریاضت آملین
 و قولاد قوای باطن متعناطیس محبت مناسب الماس و اس و فراست امثال
 نظر و غیره زاجه رقت قلب اقباس نور تجلی و شکر ملنا وقت فهم و صفای
 ذهن فاو زهر نوبه و انابه و همه فصاحت و بلاغت معرفت و نصیحت و کرامت صبر و
 وقار و رسوخ باطن یشب قوت حوصله و طافت ریاضت حسی معرفت
 یقینی و مشرب حقانیت میسجاده استقامت منک سمر مرع مجاهده باشد
 مر قششا و معنیانیت قدم در خدمت طاعه حجر الهمود اختیار و قبول ذلک حجر
 الحمت غنول ترک یا حجر بحشی سحر و ترک لذات حجر الهم جوع و ترک شهوات
 حجر الذئب ترک طمع و قطع افلق حجر القمر قوت ذکر دل سنگ یرقان مخالفت هوا
 و نفس سنگ عجب ترک طول امل و ذکر مودت حجر الیاس قوت ذکر رضی
 حجر الغار جد سحر و ریاضت حجر الشبور معرفت لفظی و تصوف علمی طلق علم طب و
 علم حکمت طبیعی مردار سنگ قناعت ترک تنعم سیماب حیا و اخای
 فضایل و ترک شهرت بدان و فحاک الله للیمین که صرا فلان بر معدنیات و صبر
 معدنیات لازم نیست برسیل اکثریت چنین نماید شاید که لعل و یا قوت و عقیق دل باشد
 و کهر با سمر و زاجه متقویه اطوار دل و فقره مسکوک رواج و شهرت زرد قار و عزت
 و تکلیف و الباقی علی هذا القیاس و هم در طور دل در او امل و شینها نماید در لباس
 محوسات سفلی ناری یا نند صراخ و شمع و قذیل و فانوس مشعل و آتشهای غیب
 پراکنده صافی زک و درت و دود و آن آتش جوع باشد و آتش ذکر و شوق و عشق

و دید غیر اما شمع از نور شربت باشد و چراغ از نور طریقت باشد و با در لباس
 محرمات نوری مانند شب ثواب ماه و کواکب چون صفا زیاده شود و نور دل برکت
 سرخ در غایت صفای لباس شمس و چراغی و کواکبی و آن نور بحسب قابلیت استعداد
 سالک و قوت و ضعف مزاج و صحت و سقم سلک و دماغ و حضور و غیور و فقره سالک در
 قلت و کثرت صغیر و عظم متفاوت نماید و چون سالک اهل صفا و نور بینی باشد
 نور طاعات و عبادات از اخلاق و صفات مرضیه مشاهده نماید نور وضو و نور ذکر
 و نور نماز و نور روزه و نور حج و نور زکوة و نور تلاوت قرآن و نور تسبیح و نور تحمید
 و نور تمجید و نور تکبیر و نور سایر عبادات نور دهد و نور توکل و نور قناعت
 و نور صبر و نور رضا و نور شوق و ذوق و نور عشق و محبت نور سایر صفات
 و اخلاق روحانی بر نوری بکفایتی و خصوصیتی ممتاز از نور دیگر خواهد شد
 در بیان آداب معتبر و پندیده خواب و وضع خواب و سوال و جواب بدانکه چون
 پندیده خواب بنزد معتبر زد و تخت سلام کند و با آداب مرتب بنشیند و حضرت علی
 عز و علی یاد و بر سینه و اهل بیت ظاهرین او درود و صلوات بفرستد و از حق عز
 اسمه استعانت بطلبد و خواب خود را آچنانکه دیده است بی کم و زیاد بگوید و گویند
 که از شب دیده بگوید و راست بگوید در خبر است از رسول خدا ص که هر که راست
 باشد خواب او هم راست و صحیح راست و به تعبیر نزدیک است و آداب معتبر
 آن است که صابر و با عزم و عقل و تمیز و فهم و عیلم باشد و طریقه این صفات را
 از دست ندهد و سخن سائل را تمامی بشنود و آنکه نام او و مادر او را ببرد
 که سلطان زاده است یا رعیت عالم است یا جاهل مستوره است یا منتک
 آزاد است یا بنده مرد است یا زن روز خواب دیده است یا شب یا مانگ
 خسته غمناک بوده یا شادمان مست بوده یا بیوشیاء که بقاعده بر کام طالع
 و اهت و مطلع گردد و انگاه از از تقالی یا ربی استعانت طلب نماید و آن
 دعا را بخواند **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لَهُ خَيْرَ النَّاسِ وَ**

885

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱